

ပြည်နယ်တင်

စာရေးဆရာမ၏ အမှုတွဲများ

THE CASEBOOK OF

SHERLOCK
HOLMES

ရှားလော့ဟုန်း သရုပ်ဆောင် တစ်ဦး ဖြစ်သူ
အဲဖရက် ဘာက်

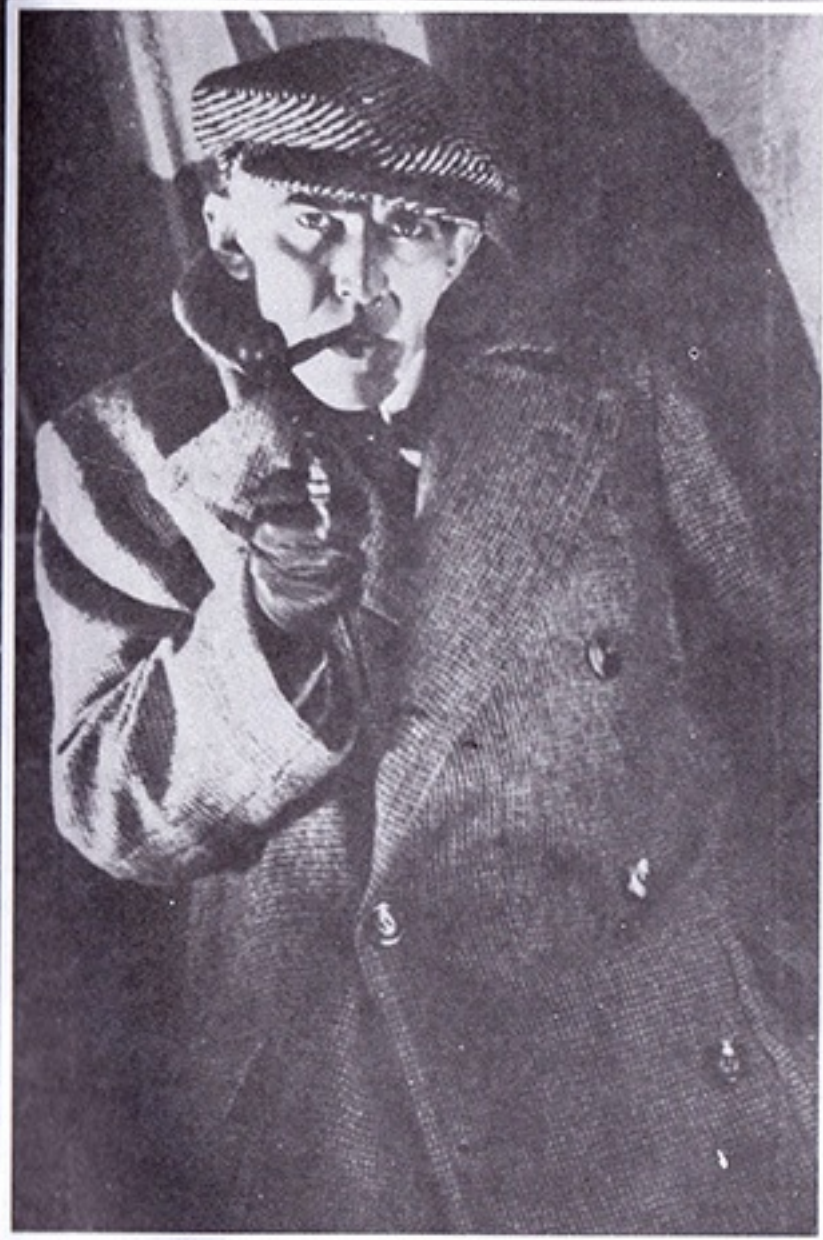
အဘွားကြီး အသွင် ရုပ်ချက်ထားသော ရုပ်လေဘုရား (၁၉၃၂)

စာန်ခေရ ပိုဒိုလ် (ဝင်ဆင်) နှင့် ဝီတာ ကူမွင်း (ရှားလော့ဟုန်း) တို့ကို
ဗာကောဗီးလ် ခွေးကြီး တာတ်ကာတွင်း ယော့ရှပ် (၁၉၅၉)

ခရစ္စတိုဟာ လီးနှင့်
သော်လေ ဝေါလ်တာတို့ကား
ရှားလေဟုန်းနှင့်
ဖေါက်တာ ဝပ်ဆင် အဖြစ်
(ခဏ၌ ဘီဘီစီ ရုပ်မြင်သံကြား တတ်သမ်း)

ချက်ကိုစလိုဗက် မင်းသား ဟောင်း ဖရမ်း၊ ကျေးဇူး (၁၉၃၂)

မြတ် မင်းသား ဟာဇော်ဝရင်ဝန်
(ပုံစံ ၂၄ မြတ် ဟာဇော်)

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

အောက်မေ့ဖွယ်များ နှင့် စွန့်စားခန်းများ ဆိုသည့် စာအုပ်တွင် စာရေးဆရာ ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်က

‘. . .ကျွန်တော် ဖန်တီးသော ဇာတ်ဆောင် ရှားလော့ဟု မ်း၏ အရည်အချင်းမျိုး ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်တွင် ပင် ရှိလေသလားဟု မကြာခဏ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိပါသည်။ ပြဿနာ တစ်ခုကို ဘေးမှ ထိုင်ကြည့်ရခြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ် ဝင်ရောက် ဖြေရှင်းပေးရခြင်းတို့ သည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မတူကြောင်းကို ကျွန်တော်သိပါသည်။။ ထိုသို့ မတူကြောင်းကို ကျွန်တော် ဘာမျှ သံသယ မရှိပါ။ ဇာတ်ဆောင် တစ်ယောက်ကို မွေးထုတ် ဖန်တီးနေသော စာရေးဆရာ တစ်ယောက်သည် မိမိ ကိုယ်နှိုက်က ထိုဇာတ်ဆောင်၏ စရိုက်မျိုး မသိမသာ ရှိနေတတ်ပါသည်။။ မရှိလျှင် ထိုဇာတ်ဆောင် ၏ စရိုက်ကို သရုပ်ပေါ်အောင်ရေးသားနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။’ ဟု ရေးခဲ့သည်။

ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများ နှင့် ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ဖတ်လိုက်သည့်အခါတွင် ထိုအချက် မှန်ကြောင်းကို သွားတွေ့ရသည်။။

ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းသည် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများမှ တစ်ဆင့် မူခင်းဆိုင်ရာ ဒဿနများ ထူထောင်ခဲ့လေသည်။။

‘ရာဇဝတ်မှုကို နှိမ်နင်းဖို့ ထက် တားဆီးဖို့ က ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်’

‘အချက်အလက် မရခင် ကောက်ချက် ဆွဲတာဟာ အလွန်ကြီးကျယ်တဲ့ အမှားဖြစ်တယ်။ ကောက်ချက်ကို အရင်ဆွဲပြီး အဲဒီ ကောက်ချက်နှင့် ညီအောင် အချက်အလက်တွေကို ရိုက်သွင်းလို့ မဖြစ်ဘူး။ အချက်အလက်ကို အရင်ရှာပြီး အဲဒီ အချက်အလက်တွေနှင့်ညီအောင် ကောက်ချက်ကို ဆွဲရမယ်’

“ရာဇဝတ်မှု တစ်ခုဟာ ရှုပ်ထွေး ဆန်းကြယ် လာပြီ ဆိုလေလေ ဖြေရှင်းရတာ လွယ်လေလေ ဖြစ်ပြီး ရိုးရိုးစင်းစင်း ဖြစ်လေလေ ဖြေရှင်းရတာ ခက်လေလေပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ ရာဇဝတ်မှု ဟာ ရှုပ်ထွေးဆန်းကြယ် လာပြီဆိုရင် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ထင်ရှားလာတတ်တယ်။ အဲ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို တွေ့လာတာနှင့် အမှန်ကို ဖြေရှင်းဖို့ ဟာလည်း လွယ်သွားတယ်’

‘စုံထောက်အလုပ်မှာ အရေးအကြီးဆုံးကတော့ စိတ်ကူးဉာဏ်နှင့် တကယ့်ဖြစ်ရပ်ကို ပေါင်းစပ်ပေးဖို့ ဖြစ်တယ်’

“အထူးခြားဆုံး အဆန်းကြယ်ဆုံး အရာတွေကို ရာဇဝတ်မှု ကြီး တွေ မှာ ထက် ဘာမဟုတ်တဲ့ ရာဇဝတ်မှု အသေးအဖွဲ့ကလေးတွေထဲမှာ သွားပြီး တွေ့ရတတ်တယ်’

“အရေးမကြီးတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကလေးတွေဟာ အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ်။ အမှု တစ်ခုဟာ အရေးမကြီးဘူးဆိုတာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် စူးစမ်းစရာတွေ များ လာပြီး အကျိုး အကြောင်းကို မြန်မြန် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်ဖို့ လို လာပြီ။ . . . အမှုကြီး လာလေလေ အမှုသွား အမှုလာ ဟာလည်း စင်း

လာလေလေပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ အမှုကြီး လာလေလေ အမှုကျူးလွန်ခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာလည်း ထင်ရှား လာလေလေ ဖြစ်လို့ ပဲ၊ တချို့ အမှုကလေးတွေကျတော့ သိပ်ပြီး သေးဖွဲလွန်းတဲ့ အတွက် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်လို့ ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါ့မလားလို့ တောင် သံသယရှိစရာ ကောင်းတယ်၊ အဲဒီလို အမှုမျိုးကျရင် အမှုကျူးလွန်ခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ရှာရတာ သိပ်ခက် တယ်’

‘မှုခင်းဗေဒမှာ ဆိုရိုးစကား တစ်ခုရှိတယ်၊ ပတ်ဝန်းကျင် ဆိုင်ရာ အထောက်အထားသည် အမှုကျူးလွန်သူ (တရားခံ)ကို တန်းတန်းမတ်မတ် လက်ညှိုး ထိုးပြနေတတ်သည် ဆိုတဲ့ စကားပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကတော့ ဒီဆိုရိုးကို တယ်ပြီး လက်မခံချင်ဘူး၊ ပတ်ဝန်းကျင် ဆိုင်ရာ အထောက်အထား ဆိုတာ လှည့်စားတတ်တဲ့ အရာမျိုးဖြစ်တယ်၊ ကြည့်တဲ့ လူရဲ့ ရှုထောင့်ကို ပြောင်းလိုက်တာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုးနေတဲ့ လက်ညှိုးဟာလည်း ပြောင်းသွားတတ်တယ်’

“ရာဇဝတ်မှုကို နေရာတိုင်းမှာ တွေ့နိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ယုတ္တိဗေဒကိုတော့ နေရာတိုင်းမှာ မတွေ့နိုင်ဘူး၊ ရာဇဝတ်မှု တစ်ခုမှာ ယုတ္တိဗေဒကို တတ်နိုင်သမျှ အသုံးပြုတတ်ဖို့ လိုတယ်၊ ဒါဟာ အနုပညာတစ်ရပ်ဖြစ်တယ်’

‘မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာအားလုံးကို ဖယ်ရှားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ကျန်တဲ့ အရာတွေဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ဖြစ်နိုင်စရာ မရှိဘူးလို့ ထင်ရသည့်တိုင် အဲဒါတွေ အားလုံးဟာ အမှန်တွေ ဖြစ်နေ တတ်တယ်၊ စဉ်းစားစရာရှိတာကို အကုန်စဉ်းစားတယ်၊ စဉ်းစားချက် တစ်ခုပေါ်တိုင်း ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် အထောက်အထားရှာတယ်၊ စမ်းသပ်ကြည့်တယ်’

“ကောက်ချက်တွေကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ဆက်စပ်တည်ဆောက်တဲ့ ကိစ္စဟာ သိပ်တော့ ခက်တဲ့ ပညာတစ်ရပ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ပထမကောက်ချက် တစ်ခုထုတ်တယ်၊ နောက် အဲဒီ ကောက်ချက်ပေါ်မှာ အမှီပြုပြီးဒုတိယ ကောက်ချက် တစ်ခုကို ဆွဲတယ်၊ အဲဒီ ကောက်ချက်ပေါ်မှာ အမှီပြုပြီး နောက်ကောက်ချက် တစ်ခုကို ဆွဲထုတ်တယ်၊ ဒီလိုနှင့် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ဆက်စပ်နေတဲ့ ကွင်းဆက် ကြီးဖြစ်လာတယ်၊ ကွင်းဆက်ကြီး တစ်ခုလုံးကို ဆက်ပြီးပြီ ဆိုတော့ အလယ်က ကွင်းဆက်တွေကို ဖြုတ်ချလိုက်၊ ရှေ့ဆုံး ကွင်းဆက်နှင့် နောက်ဆုံး ကွင်းဆက်ကိုပဲ ပရိသတ်ကို ထုတ်ပြ၊ ဒီအခါမှာ ပရိသတ်က အဟုတ်ကြီး ထင်သွားကြတယ်၊ တကယ်ကတော့ ဘာမှ ခက်လှတဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး’

“စုံစမ်း ထောက်လှမ်းမှု သိပ္ပံ ပညာမှာ လူတွေ မေ့လျော့နေကြတဲ့ အရေးအကြီးဆုံး ပညာ တစ်ရပ် ရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ ခြေရာခံတဲ့ အတတ်ပညာပဲ’

‘ရာဇဝတ် တစ်ခုကို လိုက်ရာမှာ ကာယကံရှင် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဖြစ်တယ် ဆိုတာက အရေးမကြီးပါဘူး၊ အရေးကြီးတာက လူပုဂ္ဂိုလ်ကို စိတ်ဝင်စားဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ အမှုကို စိတ်ဝင်စားဖို့ ဖြစ်တယ်’

“သက်သေ အထောက်အထားတွေ မတွေ့ခင်မှာ ကောက်ချက် အရမ်းမဆွဲပါနှင့်”

“အမှု တစ်ခုမှာ ထူးခြားတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကြီးတစ်ခု နောက်မှာ ထူးခြားတဲ့ အခြားအဖြစ် အပျက် တစ်ခု ကပ်ပါလာတတ်တယ်၊ အဲဒီလို အခါမျိုး မှာ တချို့လူတွေဟာ ဆန်စဉ်ရာ ကျည်ပွေ့လိုက် ဆိုသလို ရှေ့အဓိက အဖြစ်အပျက်ကြီးကို မေ့သွားပြီးနောက် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့

အဖြစ်အပျက် ကို အာရုံပြောင်းသွားတတ်ကြတယ်’

‘အမှုတစ်ခုကို လေ့လာတဲ့ နေရာမှာ အပေါ်ယံလောက်ကို မကြည့်ရဘူး၊ အပေါ်ယံ သဏ္ဌာန်ဟာ လိမ်လည်လှည့်ဖြားတတ်တယ်’

“အသေးအဖွဲကလေးတွေဟာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တယ်၊ ဒါဟာ ကျွန်တော့် လက်သုံးဝါဒပဲ’

‘ကျွန်တော့် အမြင်မှာ တော့ အမှုသည် တစ်ယောက်ဟာ ယူနစ်တစ်ခုသာဖြစ်တယ်၊ ပြဿနာ ကြီးတစ်ခုထဲက အစိတ်အပိုင်းကလေးတစ်ခုသာဖြစ်တယ်’

‘စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်ခြင်းဟာ ပြတ်ပြတ်ရှင်းရှင်း စဉ်းစားတတ်ခြင်းရဲ့ ပဋိပက္ခဖြစ်တယ်’

ဤသည် တို့ မှာ မှုခင်းဗေဒနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်၏ ဒဿနများ ဖြစ်လေ သည်။

စာရေးဆရာ ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်းကို ဖန်တီးကာ စုံထောက် ဇာတ်ဝတ္ထုများ ရေးခဲ့ရုံမျှမက သူကိုယ်တိုင်လည်း အမှုနှစ်ခုကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်းပေးခဲ့ဖူးသည်။

ပထမ အမှုမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

၁၉၀၃ ခုနှစ် နွေရာသီ တစ်ညနေတွင် ဘာမင်ဟမ် မြို့အနီး ဂရိတ်ဝရိုင်လေ အမည်ရှိ ကျောက်မီးသွေးတွင်းတူး အလုပ်သမားများ နေထိုင်သည့် ရွာကလေးမှ အလုပ်သမား လူငယ် တစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့၏။ ရွာနှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ရောက်သည့်အခါတွင် ကျောက်မီး သွေးလှည်းဆွဲသည့် မြင်းတစ်ကောင်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဝမ်းဗိုက်တွင် ဓားဖြင့် ခုတ်သတ်ကာ

ကွင်းတစ်ခုထဲတွင် ပစ်ထားသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။

ဤတွင် ပုလိပ်က တရားခံ တစ်ယောက်ကို ကောက်ဖမ်းလိုက်၏။
တရားခံမှာ အမှု ဖြစ်ပွား သည့် နေရာနှင့် မိုင်ဝက် အကွာရှိ
ကျမ်းသင်းအုပ် ဆရာတစ်ယောက်၏ သား ရှေ့နေ စာရေး လူငယ်
တစ်ဦး ဖြစ်၏။ သူ့အိမ်ကို ရှာဖွေသည့် အခါတွင် မုတ်ဆိတ်ရိတ်ဓား
တစ်ထုပ်၊ ရွံ့မြေ နက်နက်တွင် ပေကျံကာ စွတ်စိုနေသည့် ဖိနပ်ရှည်ကြီး
တစ်ရန်၊ အဖျားတွင် အလားတူ ရွံ့နက်တွေ ပေနေသည့် ဘောင်းဘီ
တစ်ထည်၊ ရွံ့စက်တွေ ပေကျံနေသည့် ကုတ်အင်္ကျီနှင့် ခါးပြတ် အင်္ကျီ
တစ်ထည်တို့ ကို တွေ့ရ သည်။ ။

မူခင်း ဆရာဝန်က ဘောင်းဘီနှင့် အင်္ကျီတို့ ကို
စစ်ဆေးကြည့်သည့်အခါတွင် မြင်းမွေး သုံးဆယ့်လေးချောင်း
ကပ်နေသည် ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ အင်္ကျီ လက်ဖျားပေါ်တွင်
မြင်းသွေးနှင့် တူသည့် သွေးစက် အချို့ကိုလည်း တွေ့ရပြန်သည်။ ။

ရှေ့နေ စာရေး လူရွယ်ကလေးကို စစ်သည့်အခါတွင်
ယမန်နေ့ညနေက ဘာမင်ဟမ်ရှိ ရှေ့နေများ ရုံးခန်းမှ ညနေ
ခြောက်နာရီခွဲတွင် ပြန်ရောက်လာခဲ့ကြောင်း၊ ကိုးနာရီခွဲလောက်အထိ
ရွာနီးချုပ်စက်ရှိ အသိမိတ်ဆွေများ ထံ ခြေကျင် လျှောက်လည်
နေခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် အိမ်ပြန်၍ ညစာစားပြီး အိပ်နေခဲ့ကြောင်းဖြင့်
ထွက်ဆိုသည်။ ။

အများအားဖြင့် အနီးရှိ ရွာများမှ ရွာသူ ရွာသားများ သည်
သင်းအုပ်ဆရာတို့ ကို လေးစား လေ့ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုကျောင်းမှ
သင်းအုပ်ဆရာ ရှာပူဂျီ အက်လာဂျီ ကိုမူ လေးစားခြင်း မရှိကြ။
အက်လာဂျီသည် ထိုရွာ အနီးတွင် သင်းအုပ် လုပ်လာခဲ့သည် မှာ

အနှစ်သုံးဆယ်ကျော်မျှ ရှိတော့မည်။ သို့ရာတွင် အက်လာဂျီသည် အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက်မဟုတ်။ အိန္ဒိယမှ ပြောင်းရွှေ့လာ သည့် ဖာရစီ အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်၏။ အင်္ဂလန်သို့ ရောက် လာပြီး အင်္ဂလိပ် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျကာ သားဖြစ်သူ ဂျော့ ကို မွေးခဲ့သည် ။

သူတို့ မိသားစုတွင် နောက်ကြောင်း တစ်ခုလည်း ရှိခဲ့ဖူးသည် ။ သားဖြစ်သူ ဂျော့ ငယ်ငယ် ကျောင်းသားအရွယ်တွင် အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ဘုန်းကြီးများအား မတော်တရော်ရေးထားသည့် စာများ မကြာ မကြာ ရောက်လာတတ်ပြီး စာတွင် သင်းအုပ်ဆရာ အက်လာဂျီ၏ လက်မှတ်ရေးထိုးထား လေ့ရှိ၏။ တစ်ခါတွင် ရွာသားများက သူ့အိမ်ကို ခဲဖြင့် ဝိုင်းပေါက်ခဲ့ကြဖူးသည် ။

ထိုသို့ဖြင့် ကျောက်မီးသွေးလှည်း ဆွဲသည့် မြင်းကလေး ဓားဖြင့် အခုတ်ခံရသည့် ကိစ္စနှင့် အလားတူ တိရစ္ဆာန်များကို ဓားဖြင့် ခုတ်သွားသည့် ကိစ္စများ လည်း ရွာ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် မကြာခဏ ဖြစ်ပွားနေသည် ။ တိရစ္ဆာန်များ သာမက ရွာထဲရှိ အမျိုးသမီးကလေးများကိုလည်း ဓားဖြင့် လိုက်ခုတ်ရန် အကြံအစည် ရှိနေကြောင်း၊ ထိုအမှုများကို ကျူးလွန်နေသူမှာ သင်းအုပ်ဆရာ ၏ သား ဂျော့ပင် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပုလိပ်ထံသို့ ပစ်စာများ တဖွဲဖွဲ ရောက်လာနေသည် ။

ဤတွင် တိရစ္ဆာန်များကို ဓားဖြင့် ခုတ်သွားခြင်းမှာ ဖာရစီ လူမျိုးတို့ ၏ ရှေး ထုံးစံ တစ်ခု ဖြစ်သည် ဟု ဆိုကာ ပုလိပ်က ဂျော့ကို ဖမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

ဂျော့ကို ရုံးတင် စစ်ဆေးသည့်အခါတွင် ဂျော့က တိရစ္ဆာန်ကို

စားဖြင့် ခုတ်သော အချိန် မတိုင်မီ အစောကြီး ကတည်းက မိမိသည်
ထိုအနီး တစ်ဝိုက်တွင် မရှိကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည် ။ သူ့ကို
မြင်လိုက်သည့် သက်သေများ လည်း ရှိသည် ။ တိရစ္ဆာန်
ဆရာဝန်ကလည်း လူတွေသည့် အချိန် လောက်တွင် မြင်းကို
စားခုတ်ခံရသည် မှာ လေးနာရီလောက်ကြာနေပြီဟု ထွက်ဆိုသည် ။

ဖခင်ဖြစ်သူ သင်းအုပ်ဆရာကလည်း ထိုညက သူ့သားသည်
ကိုးနာရီခွဲပြီးသည့်နောက် အိမ်ပြင်သို့ မထွက်တော့ကြောင်း၊ မိမိတို့
သားအဖနှစ်ယောက် တစ်ခန်းတည်း အိပ်ကြခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ အိပ်ရာ
ဝင်သည် နှင့် အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်ကာသော့ကို မိမိ
ယူထားကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည် ။

တရားလို ရှေ့နေက တရားခံသည် မနက် လင်းအားကြီး နှစ်နာရီနှင့်
သုံးနာရီကြားတွင် အပြင်သို့ ထွက်သွားကြောင်း၊ သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင်
မြင်းမွေးများ နှင့် အဝတ်အစားပေါ်တွင် သွေးများ ကို တွေ့ရကြောင်း၊
အချင်းဖြစ်ပွားသည့် နေရာတွင် တွေ့ရသည့် ဖိနပ်ရာများမှာ လည်း
ဂျောစီးသည့် ဖိနပ် ရာများ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရုံးတော်တွင် တင်ပြသည် ။

ရုံးတော်က ဂျော့ကို ထောင်ခုံနှစ်နှစ်ချလိုက်သည် ။

ဤတွင် ဥပဒေ ပညာရှင်များ ၊ ရှေ့နေများ ၊ ထင်ရှားသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်များက တရားရုံးသို့ အယူခံ ကြသည် ။ သို့ရာတွင်
အကြောင်းမထူး။ ဤတွင် တရားခံဂျော့က စာရေးဆရာ ဆာ အာသာ
ကိုနင်ဒွိုင်းလ်ထံသို့ စာရေး၍ သူ့အမှုကို ကူညီဖြေရှင်းပေးရန်
မေတ္တာရပ်ခံသည် ။

အမှုဖြစ်ပွားစဉ်က သတင်းစာ ဖြတ်ပိုင်းထဲတွင် ပါသည်
များကိုလည်း သူ့ထံ ပို့လိုက်၏။ စာရေးဆရာ ဆာ အာသာ

ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် အမှုသွား အမှုလာကို ဖတ်ကြည့်သည်။ သက်သေခံ အထောက်အထားများကို ပြန်ရှာသည်။ သက်ဆိုင်သူများ ထံသို့ စာရေး၍ စုံစမ်းသည်။

စုံစမ်းလိုက်သည့် အခါတွင် ပုလိပ်က ဂျော့ အိမ်မှ သိမ်းသွားသည့် မုတ်ဆိတ်ရိတ် ဓားများ မှာ သွေးစွန်းပေခြင်းမရှိဘဲ အသစ်များ ဖြစ်နေသည် ကို တွေ့ရသည်။ အင်္ကျီပေါ်တွင် တွေ့ရသည့် သွေး ကွက် များ မှာလည်း အသားပြုတ်အရည်များ ဖိတ်ကျနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ သူ့အင်္ကျီတွင် တွေ့ရသည့် မြင်းမွေးများမှာလည်း အစက မရှိ။ ပုလိပ်က သက်သေခံ ပစ္စည်းအဖြစ် မြင်းရေကို လှီးပြီး သူ့အင်္ကျီဖြင့် ထုတ်ယူလာစဉ် ကပ်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရသည်။

အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီနှင့် ဖိနပ်တွင် တွေ့ရသည့် ရွှံ့စက် မည်းမည်းများမှာ ထိုညက သူ လျှောက်လည်ခဲ့သည့် ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ရွှံ့မြေများ ဖြစ်နေပြီး မိုးရွာသဖြင့် ထိုရွှံ့များ ပေကျံလာခြင်းဖြစ် သည်။ မြင်းသေ တွေ့ရသည့် လယ်ကွင်းထဲတွင် ရှိသည့် မြေများမှာ ဝါကြန့်ကြန့် မြေများ ဖြစ်သည်။

ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် အမှုအကြောင်းကို ပြည့်စုံအောင် လေ့လာပြီးနောက် ထိုအမှုနှင့် ပတ်သက် ၍ သူ့ထင်မြင်ချက်ကို ဒေလီ တယ်လီဂရပ် သတင်းစာသို့ ပို့လိုက်ရာသတင်းစာက ဖော်ပြပေးသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တရားရုံးက မှားယွင်းမှုဟု ဆိုကာ ဂျော့ကို ထောင်ဒဏ်မှ လွတ်ပစ်လိုက်ရ သည်။

နောက် တစ် မှု မှာ မစ္စ မာရီယန် ကီးလ်ခရစ် ဆိုသူ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး အသတ်ခံရသည့် အမှုဖြစ်၍ အမှုမှာ

အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ ။

မစ္စ မာရီယန်သည် လင်ဗီ ဆိုသည့် အိမ်စေ
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့်အတူနေသည်။ ။ တစ်ညနေတွင် လင်ဗီသည်
သတင်းစာဝယ် ထွက်သွားသည်။ ။ ထိုသို့ရှိစဉ် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ အဒမ်
သည် မစ္စ မာရီယန်အိမ်ဘက်မှ မသင်္ကာဖွယ် အသံများကို ကြားရသဖြင့်
သွားကြည့်သည်။ ။ မစ္စတာ အဒမ်မှာ မျက်စိ မွဲသူ ဖြစ်သော်လည်း
ရုတ်တရက် ထွက်လာခဲ့ရသဖြင့် မျက်မှန်ကို မတပ်ခဲ့မိ။ အဒမ် သည်
တံခါးခေါင်းလောင်းနှိပ်နေစဉ် သတင်းစာဝယ်သွားသည့် အိမ်စေ
အမျိုးသမီး ပြန်ရောက်လာ သည်။ ။ လင်ဗီက အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွား၍
အဒမ်က အပြင်ဘက်တွင် ထိုင်စောင့်နေစဉ် အိမ်ထဲမှ လူရွယ်
တစ်ယောက် ခပ်တည်တည် ထွက် လာပြီး လမ်းမပေါ်သို့ရောက်သည်
နှင့် ထွက်ပြေးသွားသည် ကို မြင် လိုက်ရသည်။ ။

အိမ်ထဲတွင် မစ္စ မာရီယန်မှာ ခေါင်းမှ ဒဏ်ရာများ ဖြင့်
သေဆုံးနေသည် ကို တွေ့ရ၏။ ရုန်းကန် သည့် လက္ခဏာ
တစ်စုံတစ်ရာမတွေ့ရ။ အနီးတွင် ဖတ်လက်စ မဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်
ပွင့်ကျ နေသည်။ ။ ကပ်လျက်အခန်းထဲတွင် လူသတ်သမားက
ထွန်းသွားဟန် တူသော ဓါတ်ငွေ့မီးဖိုတစ်လုံး လင်းနေသည်။ ။
မှန်တင်ခုံပေါ်မှ ဖန်ဘူးထဲတွင် အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် လက်ဝတ်
လက်စားများမှာ ခြေရာလက်ရာမပျက်ရှိသည်။ ။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာနှင့်
ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်းများ ထည့်ထားသည့်
သေတ္တာကလေးကို ရိုက်ချိုးဖွင့်ထားပြီး စာရွက်စာတမ်းများ
ကြမ်းပေါ်တွင် ပြန့်ကျဲနေသည်။ ။ စိန်ရင်ထိုးတစ်ခုမှ အပ
အခြားမည်သည့်ပစ္စည်းမျှ အပျောက်အရှ မရှိ။

အိမ်မှ ထွက်ပြေးသွားသော လူငယ်၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို မေးကြည့်သည့်အခါတွင် အဒမ်ရော၊ လင်ဗီရော နှစ်ယောက်စလုံးကပင် သဲကွဲစွာ မပြောနိုင်ကြ။ ထိုစဉ် က အိမ်ရှေ့လမ်းမမှ ဖြတ်သွား သည့် အသက်ဆယ့်လေးနှစ်ရွယ် ကလေးမ တစ်ဦးကမူ အိမ်ထဲမှ လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည် ကို မြင်လိုက်ရကြောင်းဖြင့် ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို တိကျစွာ ပြောပြသည် ။ ပုလိပ်က လူသတ်သမားမှာ နှစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်၊ လင်ဗီ မြင်လိုက်ရသူက တစ်ယောက်၊ သူငယ်မကလေး မြင်လိုက်ရသူက တစ်ယောက်ဟု ယူဆသည် ။

ပုလိပ်က ပျောက်သွားသော စိန်ရင်ထိုး နောက်သို့ လိုက်သည် ။ အစရှာမရ။ ထိုစဉ် ဂလပ်စဂို မှ တစ်ယောက်က အော်စကော စလိတ်တား အမည်ရှိ ဂျာမန် ရေဝတီ တစ်ယောက်သည် ပျောက်ဆုံး သွားသည့် စိန်ရင်ထိုးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် စိန်ရင်ထိုး တစ်ခုကို လာရောက်ပေါင်နှံကြောင်းဖြင့် သတင်း ပေးသည် ။ ပုလိပ်က အော်စကောကို လိုက်ရှာသည် ။ အော်စကောကို အိမ်တွင် မတွေ့ရတော့။ ထိုညက ပင် သူ့နောက်မိန်းမနှင့် လီဗာပူသို့ ထွက်သွားပြီဟု သိရသည် ။

အချိုးသမီး တစ်ယောက် အသက်ခံရပြီး စိန်ရင်ထိုး ပျောက်သွားသည် ၊ အော်စကော ဆိုသည့် လူ ထိုရင်ထိုးကို လာပေါင်သည် ၊ ထို့နောက် ပျောက်သွားသည် ဆိုသည့် အခါတွင် လူသတ်သမား သည် အော်စကောဖြစ်သည် ဟု ပုလိပ်က ကောက်ချက်ချလိုက်သည် ။ ('သက်သေ အထောက်အထား ပြည့်ပြည့်စုံစုံမရခင် ကောက်ချက် စွဲတာဟာ အင်မတန် မှားတတ်တယ်' ဟု ရှားလော့ဟု မ်းက မကြာခဏ ပြောခဲ့ဖူးသည် ။')

ပို၍ ဆိုးသည် မှာ အဆွဲခံရသူ အော်စကော စလိတ်တားသည်

ကစားဝိုင်းထောင်ခြင်း၊ မကောင်းသည့် မိန်းမ များ မွေးခြင်း စသည့် ကိစ္စများကြောင့် နာမည် ပျက်နေသူဖြစ်သည် ။ အော်စကာ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် တူကလေး တစ်လက်ကိုလည်း တွေ့ရသည် ။ ထိုတူဖြင့် သေသူ၏ ခေါင်းကို ရိုက်သတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ဟု ပုလိပ်က ယူဆသည် ။ ရုံးတော်က အမှုထင်ရှားသည် ဟု ဆိုကာ သေဒဏ် ပေးလိုက် သည် ။

သို့ရာတွင် အမှုတွင် ဟာကွက်ကြီးများ ရှိနေသည် ။ အော်စကာ စလိတ်တား ပေါင်သည် ဆိုသည့် စိန်ရင်ထိုးကို ပုလိပ်က အိမ်စေအမျိုးသမီးအား ပြသည့်အခါ သူ့သခင်မ၏ ရင်ထိုး မဟုတ် ဟု ထွက်ဆိုသည် ။ ထိုမျှမက ထိုရင်ထိုးမှာ အမှုမဖြစ်ခင် ပဝေသဏီကတည်းက အော်စကာ စလိတ်တား ပေါင်နေကျဖြစ်သည် ။ မူခင်း ဆရာဝန်၏ ထွက်ချက်ကိုကြည့်ပြန်လျှင်လည်း သေသူ၏ ခေါင်းမှ ဒဏ် ရာ မှာ တူဖြင့် ထုသည့် ဒဏ်ရာမဟုတ်။ မဟော်ဂနီသား ကုလားထိုင် ခြေထောက်ဖြင့် ရိုက်နှက်ခံရသော ဒဏ်ရာဖြစ်သည် ဟု ထွက်သည် ။

သို့ဖြင့် တရားရုံး စီရင်ချက်ကို မကျေနပ်ကြသဖြင့် သတင်းစာများ နှင့် ဥပဒေ ပညာရှင်များ က ဆိုင်ရာသို့ အယူခံဝင်ကြသည် ။

‘အော်စကာ စလိတ်တားရဲ့ အမှုကို ကျွန်တော် ဖတ်ကြည့်တော့ အမှုမှာ တော်တော် ကြီးမား တဲ့ ဟာကွက်ကြီးတွေကို သွားတွေ့ရတယ်၊ ဒါနှင့် သူ့အတွက် ကျွန်တော် တတ်နိုင်သလောက် လုပ်မယ် ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်’ဟု ကိုနင်ဒွိုင်းလ်က ရေးခဲ့သည် ။ နာမည်ကျော် မူခင်းဗေဒ ပညာရှင် ဝီလျံ ရှာဖ်ဟက် က ‘ကိုနင်ဒွိုင်းလ်ဟာ မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့နေတဲ့ လူတွေ၊ အပြစ် မရှိ အစွပ်စွဲခံရသူတွေကို ရှေ့ဆောင် ရှေ့ရွက်ပေးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်တယ်၊ အော်စကာ

စလိတ်တားရဲ့ အမှုကို လေ့ လာပြီးနောက် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်ဟာ သူ့အိတ်ထဲက ငွေစိုက်ပြီး ရှားလော့ဟု မ်းရဲ့ နည်းတွေ အရ စုံစမ်းတော့တာပါပဲ'ဟု ရေးခဲ့သည်။ ။

၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် သည် ကျွန်ုပ် အော့ဖ် အော်စကာ စလိတ်တား အမည်ရှိ စာအုပ်ငယ်ကလေး တစ်အုပ်ကို ထုတ်ဝေလိုက်သည်။ ။ ထိုစာအုပ်ငယ်တွင် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် အော်စကာ စလိတ်တားအပေါ်တွင် စွဲထားသည့် စွဲချက်များကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ချေဖျက်ပစ်သည်။ ။ ('အမှု တစ်ခုကို ကိုင်တွယ်ပြီး ဆိုရင် အခြား ဖြစ်နိုင်ချက် တစ်ခုကို ရှာကြည့်ပြီး အဲဒီ အချက်ကို ဖြစ်နိုင်တဲ့ ဘက်ကရော မဖြစ်နိုင်တဲ့ ဘက်ကရော နှစ်ဖက်စလုံး ချိန်ထိုးပြီး ကြည့်ရမယ်၊ ရေပက် မဝင်အောင် ခိုင်လုံပြီး ဆိုတော့မှ ဒီအချက်ကို အတည်ပြုရမယ်၊ ဒါဟာ မှုခင်းစုံစမ်းထောက်လှမ်းရာမှာ ပထမဆုံး လိုက်နာရမယ့် ဥပဒေသ ဖြစ်တယ်'ဟု ရှားလော့ဟု မ်းက ပြောခဲ့သည်။ ။)

ကိုနင်ဒွိုင်းလ်၏ စဉ်းစားပုံမှာ ရှင်းရှင်းကလေးမျှသာ ('အသေးအဖွဲကလေးတွေဟာ အရေး အကြီးဆုံးဖြစ်တယ်'ဟု ရှားလော့ဟု မ်းက ပြောခဲ့သည်။ ။)

လူသတ်သမားသည် မိမိအနီးတွင် အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာများကို အလွယ်တကူ တွေ့နေပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် စိန်ရင်ထိုးတစ်ခုတည်းကိုမှ ယူသွားခဲ့သနည်း။

အကုန် မယူနိုင်လျှင်ရှိစေ၊ လက်လှမ်းမီသမျှ တစ်နိုင်လောက်ကိုမူ ယူသွားသင့်သည် မဟုတ်လော။ ထို့ပြင် လူသတ်သမားသည် အဘယ့်ကြောင့် စာရွက်စာတမ်းတွေ ထည့်ထားသည့် သေတ္တာကို

မွေနှောက်သွားရသနည်း။

လူသတ်သမားသည် ပစ္စည်းကို ယူဖို့ ထက် စာရွက်စာတမ်းကို ယူဖို့ လာသည် ဟု ယူဆစရာ ဖြစ်မနေပါသလော။ လူသတ်သမားသည် အိပ်ခန်းထဲသို့ရောက် လာပြီး ဓါတ်ငွေ့ မီးဖိုကို ထွန်းကာ စာရွက်ကို စိမ်ပြေနပြေရှာနေသည် မဟုတ်လော။ ပုလိပ်ကို မျက်စိလည်စေရန်အတွက် စိန်ရင်ထိုးကို ကောက်ယူသွားခြင်း မဖြစ်နိုင်ပါသလော။

သူရှာနေသည့် စာရွက်စာတမ်းသည် မည်သည့် စာရွက်စာတမ်းမျိုးနည်း။ အရေးကြီးသည့် စာရွက်စာတမ်းလော သို့မဟုတ် သေတမ်းစာလော။ သို့ဆိုလျှင် ဆွေမျိုးထဲက မဖြစ်နိုင်ပါသလော သေ သူသည် ချမ်းသာသည့် အပျိုကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း အိမ်ကို အမြဲတမ်းသော့ခတ်ထား ကာ ဧည့်သည် လာလျှင် ချောင်းကြည့်ပေါက်မှ ကြည့်ပြီးမှ သာ တံခါး ဖွင့်ပေးတတ်သူ ဖြစ်၏။ ယခု ထိုသူ အိမ်ထဲသို့ ရောက်လာခြင်းမှာ လည်း သေသူက စိတ်ချရသူ ဖြစ်သဖြင့် တံခါး ဖွင့်ပေး၍ ရောက်လာသူ မဖြစ်နိုင်ပါသလော။

ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် အပြစ်မရှိသော အော်စကာ စတားလိတ် လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကြိုးစားခဲ့ရာ နောက်ဆုံး ဆယ့်ကိုးနှစ် ကြာသည့်အခါတွင် မှ အော်စကာ စလိတ်တားအမှုကို မှားယွင်းမှုဟု ပိတ် လိုက်လေသည် ။

‘ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် ကျွန်တော့် ခြေထောက်မှ သံခြေချင်းကို ဖြုတ်ပေးလိုက် သူ ဖြစ်ပါသည် ။ ဆာ အာသာသည် တရားမျှတမှုနှင့် မှန်ကန်မှုကို မြတ်နိုးသူဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော့်

အပေါ်တွင် ပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို ကျွန်တော့် တစ်သက်တွင်
မေ့နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ'ဟု အော်စကား စလိတ်တားက
ကိုနင်ဒွိုင်းလ်ထံ ရေးခဲ့သည်။ ။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် အော်စကား စလိတ်တား၏ အယူခံမှုကျမှ
လူချင်း တွေ့ဖူးကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

စာရေးဆရာ တစ်ယောက်၏ စိတ်နေ စိတ်ထားသည် သူ
ဖန်တီးပေးလိုက်သော ဇာတ်ကောင် ၏ စရိုက်ထဲတွင် တစ်ပိုင်းတစ်စ
ပေါ်နေသည် ဆိုသည့် အချက်ကို ထိုအဖြစ်အပျက်က သက်သေ
ပြနေလေသည်။ ။

မြသန်းတင့်

* * *

နေလို လလို ထင်ရှားသူ

ကျွန်ုပ်သည် အောက်ပါအဖြစ်အပျက်ကို ဖော်ထုတ်ရေးသားခွင့်ပြုရန် နှစ်ပေါင်းများစွာ အတွင်း ရှားလော့ဟု မ်းအား ဆယ်ကြိမ်ထက် မနည်း ခွင့်တောင်းခဲ့ပေရာ နောက်ဆုံး၌ ‘အင်း၊ ခုအချိန် လောက် ဆိုရင်တော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ထိခိုက်တန် ကောင်းမယ် မထင်ပါဘူးဗျာ’ဟူသောစကား တစ်ခွန်းကို သူ့ထံမှ ရရှိခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် မိတ်ဆွေကြီး ရှားလော့ဟု မ်း၏ စုံထောက် သက်တမ်းတွင် တစ်နည်းအားဖြင့် အရေးကြီးသည့် အချိန်တစ်ခုကို မှတ်တမ်း တင်ခွင့် ရရှိခဲ့ပေ၏။

ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်၏ ဝါသနာတစ်ရပ်မှာ တားကတ်ရှ် ဘတ်ခေါ် ရေနွေးငွေ့ဖြင့် ချွေးအောင်းလေ့ရှိကြခြင်း ဖြစ်၏။ ရေနွေးငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေသည့် ချွေးအောင်းခန်းသို့ရောက်သည့်အခါမျိုး၌ ရှားလော့ဟု မ်းသည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ တုဏှိဘာဝေ မပြုတော့ဘဲ အာသွက်လျက်ရှိနေခြင်းကို တွေ့ရတတ်မြဲ ဖြစ်ပေ၏။

နော့သမ် ဘာလင်း ရိပ်သာ လမ်းရှိ ချွေးအောင်းဆိုင် အပေါ်ထပ်တွင် ခုတင်နှစ်လုံး ဆံ့သော ချောင်ကျသည့် အခန်းကလေး တစ်ခန်းရှိလေရာ ၁၉၀၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၃ ရက်နေ့၌ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်သည် ခုတင်တစ်လုံးစီပေါ်တွင် လဲလျောင်းရင်း ချွေးအောင်းလျက် ရှိကြသည်

တွင် ကျွန်ုပ် ၏ မှတ်တမ်းကိုလည်း ထိုအချိန်မှ စ၍
ဖော်ပြလိုက်ရပေ၏။

ကျွန်ုပ်က မည်သည့်အကြောင်းများကို စဉ်းစားနေသနည်းဟု
မေးလိုက်သည် တွင် ရှားလော့ဟု မ်းသည် တစ်ကိုယ်လုံး ခြုံထားသည့်
စောင်ထဲမှ ရှည်လျားသေးသွယ်၍ တုန်ယင်နေ သည့် လက်တစ်ဖက်ကို
ထုတ်လိုက်ကာ အနီးတွင် ချိတ်ထားသော ကုတ်အင်္ကျီ အိတ်ထဲမှ
စာအိတ် တစ်လုံးကို ထုတ်ယူ လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် စာရွက်ကို ကျွန်ုပ်ထံသို့ လှမ်းပေးလိုက်ပြီးလျှင်

‘တော်တော် ဘဝင်မြင့်ပြီး ယောက်ယက်ခတ်နေတဲ့
လူတစ်ယောက်လား သို့မဟုတ် သေရေး ရှင်ရေး ကိစ္စလားတော့
မပြောတတ်ဘူးဗျ၊ ဟောဒီစာကိုသာ ဖတ်ကြည့်ပေတော့’

စာ မှာ ယမန်နေ့ နေ့စွဲ တပ်ထားလျက် ကာလံတန် ကလပ်မှ
ပေးပို့လိုက်သောစာဖြစ်ပြီး စာထဲ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပါရှိလေ၏။

ဆာ ဂျိမ်း ဒန်မာရီက နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ပါသည် ။
စုံထောက်ကြီးအား မနက်ဖြန် ညနေ လေးနာရီခွဲတွင်
လာရောက်တွေ့ဆုံပါမည်။ မစ္စတာဟု မ်းနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးလိုသော
ကိစ္စမှာ အလွန် နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး အလွန် အရေးကြီးကြောင်းကိုလည်း
ပြောလိုပါသည် ။ မစ္စတာဟု မ်းအနေ ဖြင့် တွေ့နိုင်ရန်
ကြိုးစားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည် ။ ကာလံတန် ကလပ်သို့
တယ်လီဖုန်း ဆက်၍ အတည်ပြုပါမည့်အကြောင်း။

ကျွန်ုပ်က စာရွက်ကို ပြန်ပေးလိုက်သည့် အခါတွင် ရှားလော့ဟု
မ်းက

‘ကျုပ်တော့ အတည်ပြုလိုက်ပြီးဗျ၊ ဒန်မာရီ ဆိုတဲ့ လူအကြောင်းကို ခင်ဗျားသိသလား’

‘အထက်တန်းလွှာ အသိုင်းအဝိုင်းမှာ တော့ မသိတဲ့ လူ မရှိသလောက်ပဲဗျ’

‘ဒါတွင် မကဘူးဗျ၊ သတင်းစာတွေ ဘာတွေထဲမှာ မပါတဲ့ သိမ်မွေ့တဲ့ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းရာမှာ တော်တယ်လို့ နာမည်ကြီးတယ်၊ ဟမ္မားဖို့ သေတမ်းစာကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လို့ ဆာ ဂျော့ လူးဝစ်နှင့် သူ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခဲ့တာကို ခင်ဗျား မှတ်မိဦးမလား မသိဘူး၊ သူက ပရိယာယ်လည်း ကြွယ်လောကကြီး အကြောင်းကိုလည်း သိလေတော့ ဘယ်ပြောစရာ ရှိတော့မလဲဗျ၊ ဒါကြောင့် သူ့ဆီကတော့ သတင်းမှား မရတန်ကောင်းဘူး အောက်မေ့ရတာပဲ၊ တကယ်လိုလို့ ကျုပ်တို့ အကူ အညီကို တောင်းတယ် ထင်တာပဲ’

“ကျုပ်တို့ အကူအညီ ဟုတ်လား”

‘ဒါပေါ့၊ ခင်ဗျား လိုက်နိုင်ရင်တော့ အတိုင်းထက် အလွန်ပဲဗျ’

‘ဂုဏ်ယူ ဝမ်းမြောက်စွာ လိုက်ပါ့မယ်ဗျာ’

‘ကဲ ဒါဖြင့် လေးနာရီခွဲမှာ အဆင်သင့် စောင့်ဗျာ၊ ခု လောလောဆယ်တော့ ခေါင်းထဲက ဖျောက် ထားလိုက်ကြဦးစို့ရဲ့ ’

ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်မှာ ကွင်း အနီး လမ်းတွင် သီးသန့် နေထိုင်လျက် ရှိသော်လည်း ချိန်းဆိုထား သည့် အချိန် မတိုင်မီမှာ ပင် ဘေကာ လမ်းသို့ရောက်လာခဲ့လေ၏။ ဆာ ဂျိမ်း ဒန်မာရီမှာ လူသိများ သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ သူ့အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် အကျယ်ရေးသားတင်ပြရန် လိုမည် မထင်တော့ချေ။ ဆာ ဂျိမ်း

ဒန်မာရီမှာ ရိုးဖြောင့်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီးလျှင် ကိုယ်လုံးကိုယ် ပေါက် ထွားကျိုင်းပြီး မုတ်ဆိတ်ကို စင်ကြယ်စွာ ရိတ်ထားလျက် စကား အပြော အဆို မှာ လည်း ပျော့ပျောင်းနူးညံ့လှပေ၏။ သူ၏ အိုင်းရစ်ဟန် အပြည့်ရှိသော ပြာလဲ့လဲ့ မျက်လုံးများမှ ရိုးဖြောင့် ပွင့်လင်းသည့် ဟန် အမူအရာသည် တောက်ပ ရွန်းလင်းလျက်ရှိပြီး ပြုံးချိုနေသော နှုတ်ခမ်းများ ပေါ်တွင် လည်း အပြုံးသည် အမြဲတမ်း ယှက်သန်းလျက်ရှိပေ၏။ တောက်ပ ပြောင်လက်သည့် သူ၏ ဦးထုပ်ချွန်၊ အနက်ရောင် ဖရော့ ကုတ်အင်္ကျီနှင့် တကွ အနက်ရောင်အောက်ခံ ဖဲအင်္ကျီတွင် တွယ်ထား သည့် ပုလဲရင်ထိုး၊ ပြောင်လက်နေသည့် ရှူးဖိနပ်ပေါ်တွင် ပက်ဖျန်းထားသည့် လာဗင်ဒါ ရေမွှေးနဲ့ စသည် တို့ သည် အဝတ်အစားကို မည်မျှ ကောင်းမွန် သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်လေ့ ရှိကြောင်းကို ဖော်ပြလျက် ရှိလေရာ ဆာ ဂျိမ်း ဒန်မာရီ နာမည် ကျော်ကြားခြင်းအကြောင်းထဲတွင် ထိုအချက် သည် လည်း တစ်ကြောင်း အပါအဝင်ဖြစ်ပေ၏။

ဘေကာလမ်းရှိ အခန်းမှာ အာဏာစက် ပြင်းသော မင်းစိုးရာဇာနွယ်ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဆာ ဂျိမ်းဒန်မာရီ၏ ကိုယ်လုံးကြီးဖြင့် ပြည့်သွားသလောက်ပင် ထင်ရပေ၏။ ကျွန်ုပ်ကို မြင်သည့်အခါတွင် ဆာ ဂျိမ်း ဒန်မာရီသည် ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့စွာ ဦးညွှတ်လိုက်ပြီးနောက်

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်ကို တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ လည်း ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားပြီးသား ပါ ခင်ဗျာ၊ ခု တစ်ခါ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရမယ့် လူက သိပ်လက်ယဉ်ပြီး တဇောက်ကန်း လုပ်တတ် တဲ့ လူမျိုး ဆိုတော့ ဒေါက်တာဝပ်ဆင် ပါဖို့ လည်း လိုအပ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့် အထင် ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ ဥရောပ တိုက်မှာ သူ့လောက်

ဆိုးတဲ့ လူတောင် ရှိမယ် မထင်တော့ပါဘူး’

ရှားလော့ဟု မ်းက ပြုံးလိုက်လျက်

‘အလားတူ ဂုဏ်ပုဒ်မျိုးတွေ ပါတဲ့ ရာဇဝတ်ကောင်
တော်တော်များများကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ ဖူးပါပြီလေ။ ဆာ ဂျိမ်းက
ဆေးလိပ်မသောက်ဘူး ထင်ပါရဲ့ နော်။ ကျွန်တော် ဆေးတံသောက်တာ
တော့ ခွင့်လွှတ် ခင်ဗျာ။ ဆာ ဂျိမ်းပြောတဲ့ လူက သွားလေသူ ဒေါက်တာ
မောရီယာတီတို့ ၊ ခု သက်ရှိ ထင်ရှားရှိနေတဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီး မိုရန်တို့ ထက်
အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ လူမျိုး ဆိုရင်တော့ တွေ့သင့် တွေ့ထိုက် တဲ့
လူတစ်ယောက်ပါပဲ။ သူ့နာမည်ကလေးကကော ခင်ဗျာ’

‘ဘေရွန်ဘွဲ့ရတဲ့ အမတ်ကြီး ဂရွန်းနား အကြောင်းကို ခင်ဗျား
ကြားဖူးမှာ ပါ’

‘ဩစရီးယားက လူသတ်သမား မဟုတ်လား ခင်ဗျာ’

ဆာ ဂျိမ်းဒန်မာရီသည် လက်တွင် စွပ်ထားသည့် ဆိတ်ကလေးရေ
လက်အိတ်ကို ချွတ်လိုက်ရာမှ ရယ်လိုက်ရင်း

‘အင်း မစ္စတာ ဟု မ်းကို ကျော်လို့ တယ် မလွယ်ပါလား ခင်ဗျာ။ အင်း
အံ့ဩလောက်ပါပေ တယ်။ မစ္စတာ ဟု မ်းက သူ့ကို
လူသတ်သမားအနေနှင့် သိနေပြီပေါ့’

“ကျွန်တော့်အလုပ်က ဥရောပက ရာဇဝတ်မှုခင်းတွေကို
အသေးစိတ်သိနေဖို့ လိုတာကိုး ခင်ဗျာ။ တခြားလူကတော့ ပရတ်မှာ
ဖြစ်တဲ့ အမှုကို ဖတ်ပြီး ဘယ်သူဟာ တရားခံ ဖြစ်နိုင်သလဲ ဆိုတာ
ဘယ်စဉ်းစားနေပါ့မလဲ။ ပြီးတော့ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စက တရား ဥပဒေ
အချက်အလက်နှင့် ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စ။ သူ့ကို ကြိုးမိန့်ကနေ လွှတ်အောင်

ထွက်ပေးခဲ့တဲ့ သက်သေ တစ်ယောက် မသင်္ကာစရာ သေသွားတဲ့ ကိစ္စ၊ ကျွန်တော် မြင်သလောက် ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ စပလူဂျင်တောင်ကြားလမ်းမှာ မတော်တဆ ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာ အမှန်က မတော်တဆဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျာ၊ သူ့မိန်းမကို သူ သတ်ပစ်တာလို့ ပဲ မြင်နေတယ်၊ သူ မကြာခင် အင်္ဂလန်ကို ရောက်လာပြီး ကျွန်တော့်ကို လာ အမှု အပ်လိမ့်မယ်လို့ လည်း ကျွန်တော် တွက်ပြီးသားပါ၊ ဆိုစမ်းပါဦး၊ ခု အမတ်ကြီး ဂရုန်းနားက ဘာ လိုချင်သတဲ့ လဲ၊ ခုတွင် က ကျွန်တော် ပြောတဲ့ ကိစ္စတော့ ဟုတ်ဟန် မထင်ပါဘူး’

‘ မဟုတ်ဘူး ဗျာ၊ အဲဒီကိစ္စထက် အရေးကြီးတယ်၊ ရာဇဝတ်မှုကို နှိမ်နှင်းဖို့ အရေးကြီးတယ် ဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ သို့သော်လည်း တားဆီးဖို့ က ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်လို့ ထင်တယ်ဗျာ၊ မစ္စတာ ဟု မီးရေ၊ ကိုယ့်မျက်စိရှေ့တွင် ရာဇဝတ်မှုကြီး တစ်မှုဖြစ်တော့မယ့် အခြေအနေတွေကို မြင်နေရ တယ်၊ ဒီရာဇဝတ်မှုကြီး ဘယ် အခြေအထိ ရောက်မယ် ဆိုတာလည်း သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါကို ကိုယ် တားဆီးခြင်း မပြုနိုင်ဘူးဆိုတာကို သိနေ မြင်နေရတာလောက် စိတ်ဆင်းရဲစရာကောင်းတာ ရှိနိုင်ပါ ဦးမလား၊ လူတစ်ယောက် အဖို့ ဒီအခြေအနေကို မြင်နေလျက်သားနှင့် ဒီအတိုင်း လက်ပိုက် ကြည့်နေ ရတာလောက် စိတ် ဒုက္ခရောက်တာ မရှိတော့ဘူး ထင်တာပဲ ခင်ဗျာ’

“မရှိနိုင်တော့ဘူးပေါ့ ခင်ဗျာ’

‘ဒီလိုဆိုရင်ကျွန်တော် ကိုယ်စား ပြုလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကိုယ်ချင်းစာနိုင်ပြီပေါ့’

‘နေစမ်းပါဦးခင်ဗျာ၊ ဆာ ဂျိမ်းက၊ ကိုယ်စားလှယ် လာတာဆိုရင်

ကာယကံရှင်က ဘယ်သူများ လဲ’

‘ဒီ မေးခွန်းကို သိပ်မမေးဖို့ စုံထောက်ကြီးကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင်တယ်ဗျာ၊ သူ့ ဂုဏ် သိက္ခာကို ထောက်ထားသောအားဖြင့် သူ့နာမည်ကို ဒီကိစ္စထဲမှာ မပါစေရပါဘူးလို့ ကျွန်တော် သူ့ကို အာမခံချင်တယ်။ သူ့စေတနာကတော့ မြင့်မြတ် ဂုဏ်ရှိတဲ့ စေတနာကောင်းပါပဲ။ သို့သော်လည်း သူက ဒီအထဲမှာ ပါတာကို လူမသိစေချင်ဘူး၊ ဒီအမှုကို ကိုင်တဲ့ အတွက် ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စရော စုံထောက်ကြီးရဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုရော အစစအရာရာကို စိတ်ချပါ။ ကျွန်တော် အာမခံပါတယ်။ တကယ် ကတော့ ကာယကံရှင်ရဲ့ နာမည်ကိုသိရလို့ လည်း သိပ်တော့ အကျိုးမထူးလှပါဘူး’

ရှားလော့ဟု မ်းက

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ခင်ဗျာ၊ အမှုတွေကို လိုက်တဲ့ နေရာမှာ လျှို့ဝှက်ချက် တစ်ဖက်ပဲရှိတဲ့ အမှုမျိုးကိုသာ ကျွန်တော် ကိုင်နေကျပါ။ နှစ်ဖက်လုံးလျှို့ဝှက်ချက်ရှိနေတဲ့ အမှုမျိုးကို မကိုင်ပါရစေ နှင့်၊ ခေါင်း ရှုတ်ရလွန်းလို့ ပါ။ ကျွန်တော် မကိုင်ပါရစေနှင့် တောင်းပန်ပါတယ်’

ဆာ ဂျိမ်းမှာ အကြီးအကျယ်စိတ်ပျက်သွားလေ၏။ အားလျော့ခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်းတို့ ကြောင့် အကဲခတ်ရ လွယ်သော သူ့မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းကြီးသည် ညိုမှိုင်း၍ သွားလေ၏။

‘မစ္စတာ ဟု မ်း လုပ်လိုက်တာနှင့် ကျွန်တော့်မှာ တော်တော် ခွကျသွားပြီခင်ဗျာ၊ တော်တော် လေးကို ခက်သွားပြီ၊ အချက်အလက်တွေကို ပေးရင် ဒီအမှုကို ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်စွာနှင့် လက်ခံလိမ့် မယ်လို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပြီးလာခဲ့တာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း နာမည် နာမကို ထုတ်ဖော် မပြောပါ ဘူးလို့

တာဝန်ယူလာခဲ့မိတယ်၊ ကဲဗျာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
အချက်အလက်လောက်တောင်မှ မတင်ပြရတော့ဘူးလား’

‘တင်ပြနိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်အနေနှင့်တော့ လိုက်မယ်
မလိုက်ဘူးဆိုတာ ဘာမှ ယတိပြတ် ပြောမထားရသေးဘူးဆိုတာကို
နားလည်ရင်ပြီးတာပါပဲ’

‘ကောင်းပါပြီဗျာ၊ လက်ခံပါတယ်၊ စပြောရမယ် ဆိုရင်တော့
ဗိုလ်ချုပ် ဒီမာဗီးလ်ဆိုတဲ့ နာမည်ကို စုံထောက်ကြီး ကြားဖူးလိမ့်မယ်
ထင်ပါရဲ့’

‘ကိုင်ဗာ တောင်ကြား တိုက်ပွဲမှာ နာမည် ကြီးခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်
ဒီမာဗီးလ်မဟုတ်လား၊ ဟုတ်ကဲ့ ကြားဖူးပါတယ်’

‘သူ့မှာ သမီးပျိုတစ်ယောက်ရှိတယ်ခင်ဗျာ၊ ဗွိုင်အိုလက် ဒီမာဗီးလ်တဲ့
၊ အရွယ်ကလည်း ငယ် ရပ်ကလည်း ချော ပစ္စည်းကလည်း ပေါ
လိမ္မာရေးခြားလည်း ရှိ၊ အဘက်ဘက်က စံပြုလောက်တဲ့
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆိုပါတော့၊ ဒီလောက် အပြစ်ကင်းပြီး
ဒီလောက်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သူငယ်မလေးဟာ လူဆိုး လူယုတ်
တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲကို ရောက်နေတယ် ခင်ဗျ၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို
ကယ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားနေကြတာ’

‘သူငယ်မလေးဟာ ဂရွန်းနား ဆိုတဲ့ လူရဲ့ စက်ကွင်းထဲမှာ
ရောက်နေတယ်ဆိုပါစို့ဗျာ’

‘မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ အကြီးဆုံး စက်ကွင်းဖြစ်တဲ့ အချစ်
စက်ကွင်းထဲကိုရောက်နေတယ် ခင်ဗျ၊ ဂရွန်းနားဆိုတဲ့ လူက
စုံထောက်ကြီး ကြားဖူးတဲ့ အတိုင်း လူကလည်း ချော အပြောကလည်း
ချို ဟန်ကလည်း ကောင်းတဲ့ အပြင် မိန်းမတွေ ကျတတ်တဲ့

စိတ်ကူးယဉ်မှုနှင့် လျှို့ဝှက်ချက်ကလည်း အပြည့်ခင်ဗျာ၊ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး အသိရခက်တဲ့ သူမျိုးကို မိန်းမတွေ သဘောကျတတ်တယ် မဟုတ်လား ခင်ဗျာ၊ တွေ့သမျှ မိန်းမတွေကို လက်ဖျားမှာ ကစားသွားနိုင်တယ်လို့ ဆိုတာပဲ’

‘နေစမ်းပါဦးဗျာ၊ ဒီလို လူက ဗွိုင်အိုလက် ဒီမာဗီးလ်လို ကလေးမမျိုးနှင့် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တွေ့ကြတာလဲ’

‘မြေထဲ ပင်လယ်မှာ အပျော်စီး သင်္ဘောစီး ထွက်ရင်း တွေ့လာကြတာ စုံထောက်ကြီးရေ၊ လူကတော့ သန့်သန့်ပါပဲ၊ ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ် လာကြတာ၊ ဒီခရီးကို ဦးဆောင် ဦးရွက်ပြုတဲ့ လူတွေ ကလည်း ဂရွန်းနား အကြောင်းကို မသိကြဘူးပေါ့၊ သိတော့ နောက်ကျနေပြီလေ၊ သင်္ဘောပေါ် ရောက်ကတည်းက ဒီကောင်ဟာ ကလေး မကလေး အနားမှာ တကပ်ကပ်လုပ်နေတော့ ကြာတော့ သူငယ်မကလေးကလည်း သူ့ဘက် ပါသွားရော ဆိုပါတော့ ခင်ဗျာ၊ သူ့ဘက်ပါသွားပုံကလည်း လွန်တယ် ခင်ဗျာ၊ သူငယ်မလေးဟာ ဒီလူကို ချစ်တယ်လို့ ပြောရုံနှင့် မလုံလောက်တော့ဘူး၊ အဲဒီ ကောင်ကို အစွဲကြီး စွဲပြီး မမြင်ရ မနေနိုင် မတိုင်နိုင် ဖြစ်သွားတာ၊ သူ့အဖို့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဒီကောင်က လွဲရင် ကျန်တဲ့ ယောက်ျားတွေဟာ ဖွဲ့နှင့်ဆန်ကွဲလောက်ပဲ အောက်မေ့ရောသလားမသိဘူး၊ သူ့အကြောင်းကို မကောင်းပြောရင် မခံနိုင်ဘူး၊ မကြားနိုင်ဘူး၊ ကလေးမလေးကို အစွဲအလမ်းပျောက် အောင် နည်းမျိုးစုံနှင့် လုပ်ပြီးပြီ၊ ဒါပေမဲ့ အချည်းနှီးပါပဲ၊ တိုတိုပြောကြပါစို့ဗျာ၊ နောက်လမှာ ဒီကောင်ကို လက်ထပ်တော့မလို့ မကြာခင်ကပဲ အိမ်ကို ဖွင့်ပြောလိုက်ပြီ ခင်ဗျာ၊ သူငယ်မကလေးက အရွယ်လည်း ရောက် စိတ်ကလည်း ပြင်းတော့ သူ့ကို ဘယ်လိုတားရမယ်ဆိုတာကျွန်တော်တို့ လည်း စိတ်ကူးလို့ မရဘဲ

ဖြစ်နေကြတယ် ခင်ဗျ’

‘ဩစရီးယားမှာ လူသတ်မှုဖြစ်တဲ့ ကိစ္စကိုကော ကလေးမကလေး မသိဘူးလား’

‘ဒီကောင် ကောက်ကျစ်လိုက်ပုံများ တော့ မပြောပါနှင့်တော့ ခင်ဗျာ၊ သူ အရင်တုန်းက နာမည် ပျက်တာတွေ အားလုံးကို ကလေးမကလေးကို ဖွင့်ပြောတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စ တွေအားလုံးမှာ သူဟာ အပြစ်မရှိဘဲနှင့် အချောင်နာမည်ပျက်ရတဲ့ ပုံမျိုး ပြောလေတော့ သူငယ်မကလေးကလည်း အဟုတ်ထင်ပြီး ဘယ်သူ့စကားကိုမှ နားမဝင်တော့ဘူးခင်ဗျ’

‘ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာ၊ သို့သော်လည်း ခင်ဗျား အမှတ်မဲ့ ထုတ်ပြောလိုက်ပြီးပြီနော်၊ ခင်ဗျားကို ကိုယ်စားလှယ် လွှဲထားတဲ့ လူဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒီမာဗီးလ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား’

ဆာ ဂျိမ်းသည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လျက် ရှိရာမှ

‘ဟုတ်တယ်လို့ ပြောလိုက်ရင်တော့ ခင်ဗျားကို လိမ်ရာ ရောက်မှာ ပဲ မစွတာဟု မ်း၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မလိမ်ချင်ပါဘူး၊ ဒီမာဗီးလ်ကတော့ တော်တော်လေးကိုစိတ် ဒုက္ခရောက်နေပြီ၊ အင်မတန် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်တဲ့ စစ်သားကြီးဟာ ဒီကိစ္စကြောင့် တော်တော်ကို စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းနေတယ်၊ စစ်မြေပြင်မှာ ရန်သူတွေနှင့် တိုက်ရာမှာ ရဲရင့်သလောက် ခုတော့ သူ့ခမျာ သွေးပျက်မတတ် ဖြစ်နေ တာပဲ၊ သူ့ခမျာ တုန်တုန်ချည့်ချည့်နှင့် ဂရွန်းနားလို ဇက်ရဲ လက်ရဲ လုပ်ရဲ ကိုင်ရဲတဲ့ လူမျိုးကို ဘယ်နှယ် လုပ်ပြီး ယှဉ်လို့ ရမလဲဗျာ၊ သို့သော်လည်း ခင်ဗျားကို ပြောနိုင်သလောက် ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော့်အမှုသည် ဟာ ဗိုလ်ချုပ် ဒီမာဗီးလ်နှင့် အရင်တုန်းကတည်းက ခင်မာလာတဲ့

မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းကြီး တစ်ဦးပဲဗျ၊ ပြီးတော့ သူငယ်မကလေးကိုလည်း ငယ်ငယ်ကလေးတည်းက ကိုယ့် သမီးအရင်းလိုသံယောဇဉ် ရှိခဲ့လေတော့ ဒီကိစ္စကို ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်ဘူးဗျာ၊ ပြီး တော့ ခက်တာက ဒီကိစ္စကို စကော့တလန်ယာဒ်ကို သွားတိုင်ရင်လည်း သူတို့ လည်း ဘာမှ လုပ်နိုင် တဲ့ ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ဘူး ၊ သူက ခင်ဗျားကို တိုင်ပင် ကြည့်ပါဦး ဆိုလို့ ကျွန်တော် လာခဲ့ရတာပဲ၊ သို့ သော်လည်း ခုတွင် က ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း သူ့နာမည်တော့ ဒီကိစ္စထဲမှာ မပါပါစေနဲ့လို့ အတိ အလင်း မှာ လိုက်တယ်ဗျ၊ ဒီတော့ မစ္စတာ ဟု မ်းလည်း နှံ့စပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်က တစ်ဆင့် လိုက်ရင် ကျွန်တော့် အမှုသည် ဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ အလွယ်တကူ သိနိုင်ပါတယ်၊ သို့သော်လည်း သူ ဂုဏ်သိက္ခာကို ငဲ့ညှာသောအားဖြင့် ဒါတွေကို စုံစမ်း မနေပါနဲ့တော့၊ သူက ဒီလောက်တောင် လျှို့ဝှက်ချင်နေမှ တော့ ဒီအတိုင်းပဲ ထားလိုက်ပါတော့’

ဟု မ်းက သူ့စကားကို သဘောကျ၍ ပြုံးလိုက်မိ၏။

‘ကဲ စိတ်ချသွားပါလေ၊ ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ပြဿနာကိုလည်း ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားပါတယ်၊ ကျွန်တော် လေ့လာကြည့်ပါမယ်၊ ခင်ဗျားနှင့်ကော ဘယ်လို အဆက်အသွယ် လုပ်ရမလဲ’

‘ကာလ်တန် ကလပ်ကို ဆက်သွယ်ရင် ကျွန်တော်နှင့် တွေ့နိုင်ပါတယ်၊ အကယ်၍ အရေးပေါ် ဆက်သွယ်ချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ကက ၃၃ ကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပါ’

ရှားလော့ဟု မ်းသည် တယ်လီဖုန်း နံပါတ်ကို

ရေးမှတ်လိုက်ပြီးနောက် မှတ်စု စာအုပ်ကို ပေါင်ပေါ်တွင်
ဖြန့်ထားလိုက်ရင်း ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့်

‘ဂရွန်းနားရဲ့ ခုလိပ်စာကကော’

‘ကင်စတန် ရပ်ကွက်နားက ဗာနွန် ရိပ်သာမှာ ပါ၊
အိမ်ခပ်ကြီးကြီးရယ် ခင်ဗျ၊ ဒီလူက ငွေဈေး အရောင်းအဝယ်တို့ ဘာတို့
စတဲ့ မတရားဝင်တဲ့ အလုပ်တွေကိုလည်း လုပ်တော့ တော်တော် လေး
ချမ်းသာတယ်၊ ပိုက်ဆံ တတ်နိုင်တော့ သူ့ကို ပြိုင်ရတော့
ပိုခက်နေတာပေါ့ ခင်ဗျာ’

‘ခုနေ အိမ်ကို သွားတွေ့ရင် တွေ့ပါ့မလား’

‘တွေ့ပါတယ်’

‘ဒီလူနှင့် ပတ်သက်လို့ နောက်ထပ်ကော ဘာများ သိသေးသလဲ၊
ပြောစမ်းပါဦး’

‘လူကတော့ တော်တော် ဇိမ်ကျကျနေတဲ့ လူ ခင်ဗျ၊ မြင်းတွေလည်း
မွေးတယ်၊ အရင်တုန်းက တော့ ဟာလင်ဟမ် ကွင်းကို သွားသွားပြီး
ပိုလိုရိုက်လေ့ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပရတ်က ကိစ္စ ပေါ်လာတဲ့ အခါကျတော့
သူလည်း ရှက်လို့ ထင်ပါရဲ့ ၊ အပြင်ကို သိပ်မထွက်တော့ဘူး၊ ပြီးတော့
စာအုပ်တွေနှင့် ပန်းချီကားတွေကိုလည်း စုဆောင်းတတ်သေးတယ်ဗျ၊
ပင်ကိုကတော့ တော်တော် အနုပညာကို ဝါသနာ ပါဟန်တူတယ်၊
ကျွန်တော် သိသလောက်ဆိုရင် ရှေး တရုတ်ကြွေထည် အကြောင်းကို
လည်း တော်တော်လေး နားလည်တယ် ထင်တယ်ဗျ၊
တရုတ်ကြွေထည်နှင့် ပတ်သက်လို့ အဖွင့်ကျမ်း တစ်စောင်တောင်
ရေးခဲ့ဖူးသေးတယ်’

ရှားလော့ဟု မ်းက

‘အင်း တော်တော် အကဲခတ်ရ ခက်တဲ့ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး စိတ်ဓါတ်မျိုးပဲဗျ။ နာမည်ကြီး ရာဇဝတ်ကောင်တိုင်းမှာ ဒီလို စိတ်ဓါတ်မျိုးရှိတတ်ကြတယ်။ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေဟောင်းကြီး ဖြစ်တဲ့ ချာလီ ပီစ် ဆိုလို့ ရှိရင် တယော အထိုးကောင်းပဲဗျ။ ဝိန်း ရိုက် ဆိုတဲ့ လူဆိုရင်လည်း တော်တော် လက်ရာ ကောင်းတဲ့ ပန်းချီ ဆရာ၊ ဒီလို အ နု ပညာ မှာ တော်တဲ့ ရာဇဝတ်ကောင်တွေကို ပြောမယ် ဆိုရင် တသိကြီးပဲ။ ကဲ ဆာ ဂျိမ်းရေ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဂရွန်းနားဆိုတဲ့ လူကို တော်တော် စိတ်ဝင်စားနေပြီလို့ ခင်ဗျား အမှုသည် ကို ပြောလိုက်ပါဗျာ။ ခုတော့ ကျွန်တော် ဒီထက် ဘာမှ ပိုမပြော နိုင်သေးဘူး၊ ကျွန်တော့်မှာ သတင်းရမယ့်နေရာတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ဒီကိစ္စကို ရှင်းဖို့ နည်းလမ်းတော့ရှိရမှာ ပေါ့’

ညွှန်သည် ပြန်သွားသည့်အခါ၌ ရှားဟော့ဟု မ်းသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ထိုင်၍ အလေးအနက် စဉ်းစား လျက် ရှိလေရာ ကျွန်ုပ် ရှိသည် ကိုပင် မေ့လျော့နေသည် ဟု ထင်မှတ်ရပေ၏။

အတန်ကြာမှ သတိရလာကာ

‘ကဲ အိုင်ဆေး၊ ခင်ဗျား ဘယ်လို ထင်သတုံး၊ ဆိုစမ်းပါဦး’

‘သူငယ်မကလေးကို အရင်တွေ့ရင် ကောင်းမယ် ထင်တာပဲ’

‘ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာ၊ သောက ရောက်နေတဲ့ သူ့အဖေကြီး ကိုယ်တိုင် ပြောလို့ မှ နားမဝင်ရင် ကျုပ်လို သူစိမ်း တစ်ယောက်က ပြောတာကို ဘယ်မှာ နားဝင်ပါ့မလဲ၊ သို့သော်လည်း ဒီပြင်ဟာတွေ စမ်းကြည့်လို့ မှ မဟန်ရင်တော့ ဒီနည်းကိုပဲ သုံးကြည့်ရဦးမှာ ပဲလေ၊ ကျုပ်ကတော့ ရှုထောင့် အသစ် တစ်ခုက နေပြီး ချဉ်းကပ်ကြည့်ချင်တာပဲ၊ ရှင်းပဲ

ဂျန်ဆင်များ ကျုပ်တို့ ကို အကူအညီ ပေးနိုင်မလား မသိဘူး’

ရှားလော့ဟု မ်း လိုက်ခဲ့သည့် အမှုများ အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ရာတွင် နောက်ပိုင်း လိုက်သည့် အမှုများကို ဖော်ပြခြင်း ပြုလေ့မရှိသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ မှတ်တမ်းများ တွင် ရှင်းဝဲ ဂျန်ဆင် အကြောင်းကို ဖော်ပြရန် အခွင့် မကြုံခဲ့ချေ။ နောက်ပိုင်း လိုက်သည့် ရှားလော့ဟု မ်း၏ အမှုများ ၌ ရှင်းဝဲ ဂျန်ဆင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် များစွာ အကူအညီ ရခဲ့သည့် လူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ဂျန်ဆင် ၏ အကြောင်းကို ပြောရသည် မှာ စိတ် မချမ်းမြေ့ဖွယ် ကောင်းလှပေ၏။ ဂျန်ဆင်သည် တစ်ခါက အလွန်ဆိုးသည့် လူဆိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပြီးလျှင် ပတ်ဟတ် အကျဉ်းထောင်တွင် နှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် ထောင်ကျခဲ့ဖူး၏။ နောက်ဆုံး၌ ဂျန်ဆင်သည် နောင်တ ရကာ ရှားလော့ဟု မ်းနှင့်ပူးပေါင်း ခဲ့ပြီးလျှင် လန်ဒန် မြေအောက် ရာဇဝတ်မှု လောက၌ ရှားလော့ဟု မ်း ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် လုပ်ခဲ့ လျက် အလွန်အရေးကြီးသည့် သတင်းများကို ပေးခဲ့ပေ၏။

အကယ်၍ သာ ဂျန်ဆင်သည် ပုလိပ်ဘက်ဆိုင်ရာတို့ ၏ တည်ကြက်တစ်ကောင်ဖြစ်ခဲ့ သည် ဆိုလျှင် မြေအောက်လောကတွင် သူတို့ ချက်ချင်းသိသွားကြမည် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဂျန်ဆင်သည် တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက်ရောက်လာခြင်းမရှိသည့် အမှုမျိုးကိုသာ ကိုင်တွယ်လေ့ရှိသည့်အတွက် သူ့ လှုပ်ရှားမှုများကို မြေအောက် လောကမှ မသိကြချေ။ ဂျန်ဆင်မှာ ထောင်နှစ်ကြိမ် ကျဖူးသည် ဆိုသည့် ကျော်စော ဂုဏ်လည်း ရှိရကား လန်ဒန်မြို့ပေါ်ရှိ ညကလပ်တိုင်း၊ ကစားပိုင်းတိုင်း၊ ပြည့်တန်ဆာ အိမ်တိုင်းကို တံခါး မရှိ ဓားမရှိ ဝင်နိုင်သည့်ပြင် ဖျတ်လတ်အကင်းပါးသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် အတွက် သတင်းစုဆောင်းရာတွင် အားကိုးလောက်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပေ၏။

ရှားလော့ဟု မ်းစုံစမ်း ခိုင်းမည့်သူမှ ထိုလူပင် ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ် မှာ အရေးကြီးသည့် လူနာ တစ်ယောက်ကို ဆေးကုရန် ရှိသည့်အတွက် ရှားလော့ဟု မ်း နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားနိုင်ခြင်းမရှိသော်လည်း ချိန်းဆိုထားသည့် အတိုင်း ဆင်ဆင် ပျော်ပွဲစားရုံသို့ ညနေပိုင်းရောက်သွားကာ ကမ်းနားလမ်းကို မျက်နှာပြုနေသည့် ဆိုင်ရှေ့ ပြတင်း တစ်ခု အနီးမှ စားပွဲကလေးတစ်လုံး၌ အတူ ထိုင်မိကြသည် တွင် ရှားလော့ဟု မ်းက ရရှိခဲ့သည့် သတင်းအစုံအလင် ကို ပြောပြလေ၏။

‘ဤဆင်ကတော့ လိုက်နေလေရဲ့ ဗျို့၊ မြေအောက် လောက ချောင်ကြိုချောင်ကြားထဲက အမှိုက်ပုံအထိကို နှိုက်နိုင်တဲ့ ကောင်၊ အဲဒီ အောက်ခြေထဲအထိ လိုက်ပြီး နှိုက်နိုင်မှ ဒီလူရဲ့ လျှို့ဝှက် ချက်တွေကို ကျုပ်တို့ ရနိုင်မှာ ဗျ’

‘ဒီသူငယ်မကလေးက ဒီလူရဲ့ မကောင်းသတင်းတွေကို သိပြီးသားပဲဗျ၊ ဒါတွေကိုတောင်မှ နားမဝင်ဘဲနှင့် ခင်ဗျားရတဲ့ အချက်အလက်တွေကိုကော ဘယ်လိုလုပ် နားဝင်နိုင်မှာ တဲ့ လဲ’

‘ဒါတော့ ဘယ်ပြောနိုင်မလဲဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ယောက်ျားတွေ အဖို့ မိန်းမစိတ်ကို အသိရခက် သားကလား၊ လူသတ်မှုတို့ ဘာတို့ ဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာကို မယုံဘဲ နေချင် နေပေမဲ့ ဒီထက် သေးငယ်တဲ့ အသေးအဖွဲ့ အမှုကလေးတွေကိုတွေ့တဲ့ အခါကျတော့ စိတ်ပျက်ချင်ရင်လည်း ပျက်သွားမှာ ပေါ့၊ ဂရွန်းနားကိုယ်တိုင် ကျုပ်ကို ပြောလိုက်တဲ့ စကား အတိုင်းဆိုရင် ...’

‘ဘာရယ်ဗျ၊ ဂရွန်းနား ကိုယ်တိုင်က ခင်ဗျားကို ပြောလိုက်တယ် ဟုတ်စ’

‘ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဪ ကျုပ် စိတ်ကူးကို ခင်ဗျားကို ပြောမပြရသေးဘူး၊ ကျုပ်က ဒီလူကို မျက်နှာ ချင်းဆိုင် တွေ့ချင်နေတာဗျာ၊ မျက်လုံးချင်း ဆိုင်ကြည့်ပြီး ဒီလူဟာ ဘာသားနှင့် ထုထားသလဲ ဆိုတာ ကျုပ် အကဲခတ်ချင်နေတာ၊ ဒါနှင့် ဂျွန်ဆင်ကို မှာစရာ ရှိတာ မှာပြီးတဲ့ နောက် မြင်းရထားတစ်စီး ခေါ်ပြီး ကင်စတန် ရပ်ကွက်မှာ ရှိတဲ့ ဂရွန်းနား အိမ်ကိုသွားတယ်ဗျာ၊ ဟိုရောက်တော့ ဖော်ဖော်ရွေရွေပါပဲ’

‘ခင်ဗျားကို မှတ်မိသလား’

‘မမှတ်မိစရာ မရှိပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ် လိပ်စာ ကတ်ပြားကို အရင်ပေးလိုက်တယ်၊ လူကတော့ ရန်သူ ဖြစ်ရင်တောင် သိပ်ခေတဲ့ ရန်သူ မဟုတ်ဘူး ဗျို့၊ ခပ်အေးအေး၊ အသံကလည်း ပျော့ပျောင်း ချိုသာလိုက်ပုံများ မပြောနှင့်တော့၊ ခင်ဗျားတို့ နာမည်ကြီး ဆရာဝန်ကြီးတွေကျနေတာပဲ၊ သူ့စကား ကို ကြားလိုက်ရင် ရင်ကိုအေးသွားမတတ်ပဲ၊ ပြီးတော့ ကြည့်ရတာလည်း မြွေပွေးလို အဆိပ်ပြင်းမယ့် ပုံပဲဗျာ၊ ပြောပုံ ဆိုပုံကလည်း တော်တော် အထက်တန်း ကျတယ်ဗျို့၊ ရာဇဝတ်ကောင်ပေမဲ့ သာမန် ရာဇဝတ်ကောင် မဟုတ်ဘူး ၊ မင်းစိုးရာဇာ အထက်တန်းစား ရာဇဝတ်ကောင်ဗျာ၊ ညနေခင်း လက်ဖက် ရည်ကလေးသောက်ပါဦးလားဆိုပြီး လောကွတ် ချိုသလောက် နောက်ကွယ်မှာ တော့ သုသာန် တစ် ပြင်လို၊ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူမျိုး၊ ဂရွန်းနားလို လူမျိုးက စိတ်ဝင်တစား လက်ခံတွေ့ဆုံတယ် ဆိုတော့ ဝမ်းသာစရာကြီးပဗျာ’

‘ခင်ဗျား ပြောတော့ ဒီလူက ဖော်ဖော်ရွေရွေလို့ ပြောလိုက်တယ် မှတ်တယ်’

‘ကြွက် စားရတော့မယ့် ကြောင်ကလေး တစ်ကောင်လိုပါပဲဗျာ၊

တချို့လူများ အပြောချုပ် ဟာ လူကြမ်း လူရမ်းကြီးတွေ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်နေတာထက် ကြောက်စရာ ကောင်းတတ်တယ် ဗျ။ သူ နှုတ်ဆက်ပုံကလေးကိုလည်း ကြည့်ဦးလေ။ “ကျွန်တော် အနှေးနှင့် အမြန် စုံထောက်ကြီးနှင့် တွေ့ဦးမှ ပဲလို့ စိတ်ကူးနေတာ ခင်ဗျာ။ အခန့်သင့် လိုက်လေ’တဲ့ ခင်ဗျ။ ပြီးတော့ မေးလိုက်သေးတယ်။ “ဗိုလ်ချုပ် ဒီဗာဗီးလ်က သူ့သမီးနှင့် ကျွန်တော် လက်မထပ် ဖြစ်အောင် ပြောဖို့ စုံထောက်ကြီးကို လွှတ်လိုက်ပုံရတယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား ခင်ဗျာ”တဲ့ ဗျ။

‘ဒီတော့ ကျုပ်ကလည်း ဟုတ်တိုင်း မှန်ရာကို ဖွင့်ပြော ရတော့တာပေါ့ဗျာ။

“စုံထောက်ကြီးရယ်၊ ကိုယ့်နာမည်ကလေး တက်နေတာ ဘာဖြစ်လို့ အေးအေးဆေးဆေး မနေချင်တာလဲ။ ဒီကိစ္စထဲ ဝင်ပါရင် စုံထောက်ကြီး နာမည်လေး ပျက်သွားမှာ ပေါ့။ ဒီကိစ္စမှာ စုံထောက်ကြီး ဝင်လို့ လည်း အကြောင်းမထူးနိုင်ပါဘူး။ အလကား အချိန်ကုန်ရုံဖြစ်မှာ ပေါ့။ ဒီအထဲ အန္တရာယ်မဖြစ်ရင်ကံကောင်းတယ်လို့ တောင် ဆိုရလိမ့်ဦးမယ်။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စထဲမှာ စုံထောက်ကြီး ဝင်မပါပါနှင့်လို့ ကျွန်တော် အလေးအနက် အကြံ ပေးပါရစေ”

“ဆန်း လိုက်လေဗျ။ ဒီအကြံက ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ပေးရမယ့် အကြံပါ။ အမတ်ကြီး ဉာဏ် သွားပုံကို ကျွန်တော် လေးစားပါတယ်ဗျာ။ လူကိုယ်တိုင် မြင်လိုက်ရတဲ့ အခါမှာ လည်း ကျွန်တော့် လေးစားမှုဟာ လျော့မသွားပါဘူး။ ဒီတော့ ယောက်ျားအချင်းချင်းအနေနှင့် ပြောချင်တာ ဗျာ။ ခင်ဗျားရဲ့ အတိတ်က ကိစ္စတွေကို ပြန်နူးပြီး စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးဖို့ လည်း မရည်ရွယ်ပါ ဘူး။ ပြီးခဲ့တာ ပြီးခဲ့ပြီးပြီပဲ။ ခုဆို

ခင်ဗျားလည်း အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်နေပါပြီ။ သို့သော်လည်း သူငယ်မကလေးကို လက်ထပ်မယ်လို့ ဇွတ်လုပ်ရင်တော့ ရန်တွေ သိပ် များလာပြီး အင်္ဂလန်မှာ နေလို့ မရသည့် အထိ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်ခင်ဗျ။ ဒီတော့ ဇွတ်တိုးပြီး လုပ်သင့်မလုပ်သင့် စဉ်းစားပါ။ သူငယ်မကလေးကို ထားပြီး ပြန်သွားရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။ ခင်ဗျား အတိတ်က အကြောင်းတွေကို သူငယ်မကလေး သိသွားရင် ခင်ဗျား အဖို့လည်း မကောင်းပါဘူး။”

‘ဂျွန်နားက သူ့နှုတ်ခမ်းမွေးကို ဖယောင်း တိုက်ထားလေတော့ သူ့နှုတ်ခမ်းမွေးဟာ ပိုးကောင် တစ်ကောင်ရဲ့ အမှင်တစ်ချောင်းလိုသူ့နှာခေါင်းမှာ ထောင်လို့ ဗျ။ ကျုပ် စကားကို ကြားတော့ အဲဒီနှုတ်ခမ်းမွေးတွေက တုန်နေကြတယ်။ ပြီးတော့မှ မရယ်ချင် ရယ်ချင် ရယ်လိုက်ပြီး’

“ကျွန်တော် ရယ်လိုက်မိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ စုံထောက်ကြီးရယ်။ ဒါပေမဲ့ စုံထောက်ကြီးရဲ့ လက်ထဲမှာ ဖဲချပ်မပါဘဲ ဖဲဝိုင်းကို ဝင်ကစားတာကတော့ တော်တော်လေးကို ရယ်စရာ ကောင်းတယ် ခင်ဗျ။ ကစားပုံကတော့ မှ င်သေပါရဲ့ ၊ ဒါပေမဲ့ သနားစရာတော့ ကောင်းလှသဗျ။ မစ္စတာ ဟု မ်းရဲ့ လက်ထဲမှာ ဖဲအနီပွင့် ဆိုလို့ လည်း တစ်ချပ်မှ မပါပါလား ခင်ဗျ။ ဖဲသေးတွေကိုလည်း ကိုင်ထားသေး ရဲ့ ၊ တစ်ဝိုင်းလုံးကိုလည်း စားချင်ရဲ့ ဆိုတော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ စုံထောက်ကြီးရဲ့ ”

“ခင်ဗျားက ဒီလို ထင်သလား။”

“ထင်တာ မဟုတ်ပေါင်ဗျ။ သိတာပါ။ စုံထောက်ကြီး ရှင်းအောင် ကျွန်တော် ပြောပြမယ်လေ။ ကျွန်တော်က အသာစီး ရနေတဲ့ လူပဲ။ ဘာ

မပြောရဲစရာရှိသလဲ။ ကျွန်တော်ဟာ အင်မတန် ကံကောင်းသူ ဖြစ်လေတော့ ဗွိုင်အိုလက်ရဲ့ အချစ်ကို ရခဲ့တယ်ဗျ။ ကျွန်တော့် အတိတ်မှာ စိတ်မချမ်းသာစရာတွေ အများကြီးရှိခဲ့တယ် ဆိုတာ သူ့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖွင့်ပြောခဲ့လျက်သား နှင့် သူ ကျွန်တော့်ကို ချစ်ခဲ့တယ်။ ဒါတွင် မကဘူး ယုတ်မာ ကောက်ကျစ်ပြီး မကောင်းကြံချင်တဲ့ လူတွေကလည်း . . . ၊ စုံထောက်ကြီးလည်း အဲဒီထဲမှာ ပါသလားဘာလားဆိုတာကိုတော့ ကိုယ့် ဘာသာ ကိုယ် စဉ်းစားကြည့်ပေါ့လေ။ သူ့ဆီကို လာပြီး မလိုတမာ စကားတွေ လာပြောပြလိမ့်ဦးမယ် လို့ သူ့ကို ပြောပြီးသားခင်ဗျ။ အဲဒီလို လူမျိုးတွေ လာရင်လည်း ဘယ်လို ဆက်ဆံရမယ် ဆိုတာ သူ့ကို သတိပေးထားတယ်။ စိတ်ညှို့ ပညာကို အကြောင်းကို စုံထောက်ကြီး ကြားဖူးတယ်နော်။ လူတစ်ယောက်ကို စိတ်ညှို့ပြီး ခိုင်းချင်ရာကို အလုပ်ခိုင်းတာလေ။ ဥပဓိရုပ် ကောင်းတဲ့ လူများ ဟာ ဆေးဝါး တို့ ပယောဂတို့ မပါဘဲ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကို ညှို့နိုင်သတဲ့ ဗျ။ ဒီတော့ စုံထောက်ကြီး စိတ်ညှို့ကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင် သူ့ကို သွားတွေ့ပါလေ။ အဆင်သင့် တွေ့နိုင်ပါတယ်ခင်ဗျ။ ခင်ဗျားက တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် လက်ခံလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ ကိစ္စကလေးတစ်ခုက လွဲရင် ဗွိုင်အိုလက်ဟာ သူ့အဖေကြီး ဆန္ဒအတိုင်း လိုက်လျောဖို့ အဆင်သင့်ရှိပါတယ်’

‘ဒီတော့ ကျုပ်လည်း သူနှင့် ဘာဆက်ပြီး စကားပြောစရာ ကျန်တော့မလဲဗျာ။ ဒါနှင့် ဟန်ကိုယ့်ဖို့ မာန်သူဖို့ ဆိုသလို ဣန္ဒြေအပြည့်ဆောင်ပြီး ခပ်တင်းတင်းနှင့် ပြန်လာခဲ့တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က အပြင် ထွက်မယ်လို့ တံခါးလက်ကိုင်ကိုလည်း ကိုင်လိုက်ရော သူက လှမ်းခေါ်ပြီး

“စကားမစပ် ပြင်သစ် စုံထောက်ကြီး လီဗရွန်းကို
စုံထောက်ကြီးသိသလား”

“သိပါတယ်”

“သူ ဘာဖြစ်သွားသလဲ ဆိုတာတော့ စုံထောက်ကြီး သိတယ်နော်”

“ပါရီက မွန်မာ့ ရပ်ကွက်မှာ လူတစ်စုက ဝိုင်းရိုက်လို့ တစ်သက်လုံး
ဒုက္ခိတကြီး ဖြစ်သွား တယ်လို့ ကြားတာပဲ”

“ဟုတ်တယ် ခင်ဗျ။ သို့သော်လည်း တိုက်ဆိုင်ပုံကလေးကို ပြောမလို့
ပါ။ ကျွန်တော် ကိစ္စ တစ်ခုကို စုံစမ်းပြီး တစ်ပတ်လောက် အကြာမှာ
ခုလို ဖြစ်သွားတာပဲခင်ဗျ။ ဒီတော့ မိတ်ဆွေကြီးလည်း ကျွန်တော့်
ကိစ္စတွေထဲမှာ ဝင် မရှုပ်ပါနှင့်ဗျာ။ ဝင်ရှုပ်ရင် ကံဆိုး မိုးမှောင်ကျ
တတ်တယ်။ လူတော်တော်များများကတော့ ဒီလို ဝင်ရှုပ်ရင်
ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျတတ်တယ်ဆိုတာကို သိသွားကြပြီ။ ဒီတော့
ကျွန်တော် နောက်ဆုံး ပြောချင်တာက ခင်ဗျားလည်း ခင်ဗျားလမ်းကို
သွားပါ။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်လမ်းကိုသွားပါရစေ၊ ဂွတ်ဘိုင်”

‘ကဲ အဖြစ်ကတော့ ဒီတိုင်းပဲဗျို့။ ခုလောက်ဆို ခင်ဗျားလည်း
နောက်ဆုံး အခြေအနေကို ခန့်မှန်း မိလောက်ရောပေါ့’

‘လူကတော့ အညံ့စားထဲက ဟုတ်မယ် မထင်ဘူးဗျ’

‘ဘယ်ခေလိမ့်မလဲဗျ။ သိပ် အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ လူပေါ့။ ကျုပ်က
လူကြွားဆိုရင် သိပ်မုန်းတာ။ ဒါပေမဲ့ ဒီလူကတော့ လုပ်သလောက်
ပြောမယ့် လူမျိုး မဟုတ်ဘူး ဗျို့’

‘ခင်ဗျားက တကယ် ဝင်ကိုင်တော့မလို့ လား။ ဒီလူက
သူငယ်မကလေးကို လက်ထပ်ဖြစ်သွား တယ် ဆိုရင်ကော

တော်တော်ဆိုးသွားနိုင်သလား’

‘သူ့ နောက်ဆုံး မိန်းမကို သူကိုယ်တိုင် သတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ရှင်းနေပြီဥစ္စာပဲဗျာ၊ အဲဒီ အချက် ကို စဉ်းစားလိုက်ရင် သူငယ်မကလေး သူနှင့် လက်ထပ်ဖြစ်သွားတာဟာ သိပ်ကို ဆိုးသွားနိုင်တာပေါ့၊ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ကို လာပြီးအမှုအပ်တဲ့ လူရဲ့ မျက်နှာကိုလည်း ကြည့်ရဦးမယ်၊ အေးလေ၊ ဒီကိစ္စကိုတော့ မဆွေးနွေးတာပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ကော်ဖီ သောက်ပြီးရင် ကျုပ်အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ လူ ဂျန်ဆင် တစ်ယောက် ခုချိန်ဆို ရောက်များ နေပြီလား မဆိုနိုင်ဘူး’

ဘေကာလမ်း တိုက်ခန်းသို့ ရောက်သည့်အခါတွင် ထင်သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ အား စောင့်ဆိုင်းနေသော ဂျန်ဆင်ကိုတွေ့ရ၏။ ဂျန်ဆင်မှာ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ထွားကျိုင်း၍ ရုပ် ခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ မျက်နှာ နီနီနှင့် တကယ့်လူကြမ်းကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီးလျှင် ကောက်ကျစ်သော စိတ်ဓါတ်ကို ဖော်ပြသည့်အရာဆို၍ စူးရှ နက်မှောင်သော မျက်လုံးနှစ်လုံးသာလျှင် ရှိလေ၏။ ဂျန်ဆင်ကို ကြည့်ရသည် မှာ သူ၏ ပိုင်နက်ကို နှံ့စပ်အောင် စုံစမ်း ပြီးစီးခဲ့ဟန်ရှိပေ၏။ သူတို့ မြေအောက် လောကမှ ယူလာသော ကုန်ပစ္စည်း တစ်ခုကိုလည်း သူ့ အနီးတွင် တွေ့ရ၏။

ထိုကုန်ပစ္စည်းမှာ အခြားမဟုတ်။ သေးသွယ် ဖြောင့်စင်းသော ခန္ဓာကိုယ်၊ ငယ်ရွယ်နုနယ်သော ရုပ်လက္ခဏာ၊ ဖျော့တော့ တင်းမာသော မျက်နှာတို့ ဖြင့် မီးလျှံ တစ်ခုလို တောက်လောင်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေသည့် မိန်းမငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်လေ၏။

သို့ရာတွင် ဒုစရိုက် လောကတွင် ကျင်လည်ခဲ့သည့် အလျောက် နှမ်းရိရင့်ရော်လျက် ရှိရုံမျှ မက ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော ဘဝ၏

ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များ သည် ခန္ဓာကိုယ် အနှံ့တွင် အထင်အရှား ပေါ်လျက် ရှိကြလေပြီ။

ရွှန်ဆင်က သူ၏ လက် အစ်အစ်ကြီးကို ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လျက်

‘စုံထောက်ကြီး၊ ဟောဒါက မစ္စ ကစ်တီ ဝင်းတားတဲ့ ခင်ဗျ၊ သူ သိသလောက် အကုန် ပြောပြ ပါလိမ့်မယ်၊ စုံထောက်ကြီးဆီက စာကို ရရချင်း သူ့ကို လိုက်ရှာတာ တစ်နာရီအတွင်းမှာ တွေ့လာ တာပဲ’

မိန်းမပျိုက

‘အမယ်လေး၊ ကျွန်မကို ရှာရတာ အလွယ်ကလေးပါ၊ လန်ဒန် မြို့ ကြီး မှာ မြို့လုံးပတ်လည်း လျှောက်နေတဲ့ မိန်းမပဲ၊ ဟောဒီက ရွှန်ဆင်ကို အကြောင်းကြားလိုက်ရင် ရပါတယ်၊ မဟုတ်ဘူး လား ရွှန်ဆင်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မနှင့်ဆိုတာ မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးတွေပဲဟာ၊ ဒါပေမဲ့ လောကကြီးမှာ တရား မျှတမှုရယ်လို့ ရှိရင် ကျွန်မတို့ ထက် ဆိုးတဲ့ လူဆိုးတွေ အများကြီးရှင့်၊ အဲဒီ လူကို စုံထောက်ကြီး ရှာနေတာ မဟုတ်လား’

ရှားလော့ဟု မ်းက ပြုံးလိုက်၏။

‘ကျုပ်တို့ အပေါ် ကူညီလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပြီး ခေါ်ရတာပဲဗျာ’

မိန်းမပျိုက အလွန်စိတ်ထားထက်သန်စွာဖြင့်

‘အမယ်လေး၊ ရပါတယ်ရှင်၊ စုံထောက်ကြီးတို့ အကူအညီ လိုတယ်ဆိုရင် ဒီက ကောင်မက လည်း ခိုင်းတာ လုပ်ပေးဖို့ အသင့်ပါ၊ ဒီကောင့်ကို အကြောင်းပြချင်နေတာ ကြာလှပြီ’

မစ္စ ဝင်းတား၏ ဖြူရော် တင်းမာလျက် ရှိသော မျက်နှာနှင့် ဝင်းဝင်းတောက်သော မျက်လုံး များ ထဲတွင် ယောက်ျားများ ၌

မည်သည့် အခါကမျှ မရှိနိုင်ဘဲ မိန်းမများ ပင်လျှင် တစ်ခါတစ်ရံမှ သာ ရှိနိုင်သည့် မုန်းတီး စက်ဆုပ်သည့် အမူအရာကို မြင်ရလေ၏။

‘စုံထောက်ကြီး၊ ကျွန်မ အတိတ်တွေ ဘာတွေကိုတော့ မမေးပါနှင့်နော်၊ ကျွန်မမှာ အတိတ် မရှိဘူး၊ ဒီမှာ လည်း မရှိဘူး၊ တခြား တစ်နေရာမှာ လည်း မရှိဘူး၊ ဂရုန်းနား ဆိုတဲ့ လူ ဖျက်ဆီးခဲ့လို့ ကျွန်မ ဒီဘဝ ရောက်ရတာ၊ ဒီလူကို ကျွန်မ လက်စားချေနိုင်ပြီဆိုရင် . . .’

အမျိုးသမီးသည် စကားကို ဆုံးအောင် မပြောနိုင်ဘဲ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ် လိုက်ပြီး

‘ကျွန်မကို ဖျက်ဆီးခဲ့တာ ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်ခဲ့တာ အကြိမ်ပေါင်းများ လှပြီ၊ ဒီတော့ သူ့ကိုလည်း ကျွန်မ ဖြစ်သလို ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ရင်ကျွန်မ သေပျော်ပါပြီ’

‘အကြောင်းကိစ္စကိုတော့ သိပြီမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဂျန်ဆင် ပြောလို့ သိတန်သလောက် သိပြီးပါပြီ၊ ခု ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို လိုက်ဖျက်ဆီးပြီး ကောင်မလေးကို လက်ထပ် ယူမလိုလို ဘာလိုလို ပြောနေတယ်၊ စုံထောက်ကြီးက ကောင်မလေးကို ဒီလူနှင့် လက်မထပ်စေချင်ဘူး မဟုတ်လား၊ စုံထောက်ကြီးကတော့ အမျိုးကောင်း သမီးကလေးတွေ ဒီကောင်နှင့် မပေါင်းသင်းဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်း သိမှာ ပေါ့’

‘ကလေးမကလေးက အသိတရား လက်လွှတ်ဖြစ်နေတယ်ဗျ၊ ဒီကောင်ကို တမ်းတမ်းစွဲ ဖြစ်နေတယ်၊ သူ့အကြောင်း ကလေးမကလေးကို အကုန်ပြောပြပြီးပြီ၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုမှ လက်မခံ ဘူး’

‘သူ့မိန်းမကို သူ ပြန်သတ်တဲ့ အကြောင်းကော’

‘ပြောပြီးပြီ’

“အမယ်လေး တော်တော် သတ္တိကောင်းတဲ့ မိန်းမပါလား’

‘ဒါတွေ အားလုံးကို မဟုတ် မတရား ပြောတယ်လို့ ထင်နေတယ်’

‘ဒီလောက်တောင် မိုက်တဲ့ မိန်းမ၊ သူ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ အမှုတွေကို စုံထောက်ကြီးတို့ က သက်သေ အထောက်အထား မပြနိုင်ဘူးလား’

‘ပြချင်တာပေါ့ဗျာ၊ ပြနိုင်အောင် မင်းက ကျုပ်တို့ ကို အကူအညီ ပေးနိုင်ပါ့မလား’

‘အမယ်လေးရှင်၊ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်က သက်သေခံ ပစ္စည်းပေါ့၊ တခြားဘာ သွားရှာစရာ ရှိသေးသလဲ၊ အဲဒီ မိန်းမနှင့် တွေ့ပြီး ကျွန်မကို ဒီကောင်ဘယ်လို’

‘ဒီလိုဆို အဲဒီ အတိုင်း လုပ်နိုင်ပါ့မလား’

‘မေးမှ မေးရက်ပလေတယ်ရှင်၊ ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်နိုင်ရမှာ လဲ’

‘ကဲ ဒီလို ဆိုရင် ဒီနည်း စမ်းကြည့်ကြသေးတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလူက သူ့အပြစ်တွေ သူ့ မကောင်းမှုတွေကို ကလေးမကလေးကို ဖွင့်ပြောပြီး ကလေးမကလေးကလည်း သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ပြီးပြီ နော်၊ ဒီကိစ္စကို အပြောခံတော့မယ် မထင်ဘူး’

‘သူ အကုန်လုံး ဖွင့်ပြောမှာ မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ပြောသင့်သလောက်ပဲ ပြော မှာ ပေါ့၊ သူ့ မိန်းမကို သူ ပြန်သတ်တဲ့ ကိစ္စကိုသာ လူသိတာကိုး၊ တခြား လူမသိ သူမသိ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ လူသတ်မှု နှစ်မှုလည်း ရှိသေးတယ်ရှင်၊ လူတစ်ယောက်အကြောင်းကို လေအေးကလေးနှင့်

ပြောရင်း ကျွန်မဘက် လှည့်ပြီးတော့ “ဒီလူ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်က သေသွားပြီ” လို့ ကိုယ်သတ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းကို ဣန္ဒြေ မပျက် ပြောနိုင်တဲ့ လူမျိုးရှင်၊ လူတစ်ယောက်ကိုသတ်တာ ပုရွက်ဆိတ်ကလေး တစ်ကောင် သတ်တာလောက်တောင် ခဲယဉ်းမယ် မထင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတုန်းကတော့ ဒီစကားကို သိပ်အရေးမထားခဲ့ပါဘူး၊ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်က သူ့ကို ချစ်နေမိပေသကဲ့ရဲ့ ရှင်၊ ခု မိန်းမ ဖြစ်နေသလို အဲဒီတုန်းကလည်း သူ ဘာလုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့ ကျွန်မက လည်း အကောင်းထင်နေခဲ့တာကိုး၊ အဲ လန်မယ့် လန်တော့လည်း သူ့ကို တစ်ချက်တည်းနှင့် လန်သွား တာပဲရှင်၊ အဲဒီတုန်းက သူ ကျွန်မကို ချောနိုင်လွန်းလို့ ၊ နှစ်သိမ့်နိုင်လွန်းလို့ သူကလည်း လျှာဆိပ် အာဆိပ် ပြင်းလွန်းလို့ ၊ နို့မို့ရင် အဲဒီ ညကတည်းက သူ့ဆီက ကျွန်မ ထွက်လာခဲ့တယ်၊ သူ့မှာ စာအုပ် တစ်အုပ်ရှိတယ်ရှင်၊ စာအုပ်က သာရေးဖုံးနှင့်၊ သော့ခတ်ထားတယ်၊ အနှောင့်မှာ သူတို့ မျိုးရိုး တံဆိပ်ကြီးတွေကို ရွှေစံကားဝါနှင့် ရိုက်လို့ အဲဒီညက တော်တော်လည်း မူးနေပုံရတယ်၊ စာအုပ်ကို ကျွန်မကိုတော့ မပြဘူးရှင်’

‘ဘာ စာအုပ်တဲ့ လဲ’

‘တချို့လူများ လိပ်ပြာကလေးတွေ ပိုးကောင် လှလှကလေးတွေ စုတာ ဝါသနာ ပါသလိုပဲ၊ ဒီလူကလည်း မိန်းမတွေကို စုတာ ဝါသနာ ပါတယ်ရှင်၊ သူ မိန်းမ ပွေတာကိုလည်း ဂုဏ်ယူလေ့ရှိ တယ်၊ အဲဒီ စာအုပ်ထဲမှာ သူနှင့်ဖြစ်ဖူးတဲ့ မိန်းမတွေရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ၊ နာမည်တွေ၊ လိပ်စာတွေ၊ အဲဒီ မိန်းမတွေနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတွေကို အကုန် ရေးမှတ်ပြီး သိမ်းထားတယ်၊ တော်တော် ဆိုးတဲ့ စာအုပ်ပါရှင်၊ သူ့လို လူမျိုးမပြောနှင့် အောက်တန်းစားကလာတဲ့ လူမျိုးတောင် ဒီလို မလုပ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ လူယုတ်မာကတော့ ဒါမျိုးကို လုပ်တယ်ရှင်၊

“ကြည့်စမ်း၊ ကိုယ် ဖျက်ဆီး ခဲ့တဲ့ မိန်းမတွေ”တဲ့ ၊ ဒီစာအုပ်ကို သူ
ဝှက်ချင်တယ်ဆိုရင် လုံခြုံတဲ့ နေရာမှာ ဝှက်ထားနိုင်တာပေါ့ရှင်၊
ဘာဖြစ်လို့ လူရှေ့မှာ တပြပြ လုပ်နေရမလဲ၊ ဒါပေမဲ့ စာအုပ်ကတော့ ခု
ဒီမှာ ရော တခြားနေရာမှာ ရော မရှိတော့ပါဘူး၊ စာအုပ်ကို ရလို့ လည်း
စုံထောက်ကြီးတို့ အဖို့ အကျိုးထူးမယ် မထင်ပါဘူး၊ ရလည်း ရမှာ
မဟုတ်တော့ပါဘူး’

‘ခု ဒီစာအုပ်က ဘယ်မှာ လဲ’

‘အင်း ဘယ်မှာ လဲလို့ တောင် မသိအောင် ဖြစ်နေပြီရှင်၊ ကျွန်မ
သူနှင့် အဆက်ပြတ်သွားတာ တစ်နှစ်လောက်ရှိသွားပြီကိုး၊
အဲဒီတုန်းကတော့ စာအုပ်ကို ဘယ်မှာ ထားသလဲဆိုတာ ကျွန်မ သိပါ
တယ်၊ လူက အကျင့်သာ ယုတ်တာ၊ စည်းကမ်း စနစ်ကျတော့
သိပ်ကြီးတဲ့ လူရှင်၊ ခု ရှိတယ် ဆိုရင် တော့ စာကြည့်ဆောင် ဗီရို
အဟောင်းကြီးထဲက ခိုအိမ်ပေါက်ကလေး တစ်ပေါက်ထဲမှာ ရှိမယ်ရှင်၊
သူ့ အိမ်ကိုကော စုံထောက်ကြီး သိတယ်နော်’

‘စာကြည့်ခန်းထဲကိုတော့ ရောက်ဖူးပါတယ်’

‘ရောက်ဖူးတယ်နော်၊ ဒီနေ့ မနက် အရောက်သွားပြီး ရအောင်
ယူမယ် ဆိုရင်တော့ မိချင် မိဦးမှာ ပေါ့ရှင်၊ ဒီတစ်ခါတော့ ဒီလူ သူနှင့်
ပြိုင်ဘက်ကောင်းကောင်း ကို တွေ့ပြီပေါ့ရှင်၊ စာကြည့်ခန်း က
နှစ်ခန်းရှိတယ်ရှင်၊ အပြင်ခန်းရယ် အတွင်းခန်းရယ်၊ အပြင်ခန်းမှာ က
တရုတ် ကြွေထည်တွေ ဘာတွေကို အလှပြထားတယ်၊ ပြတင်းပေါက်
နှစ် ပေါက် ကြား မှာ မှန်ဗီရိုကြီးနှင့် ပြီးတော့ သူ စာရေးတဲ့
စားပွဲနောက်မှာ အတွင်းစာကြည့်ခန်းကို ဝင်တဲ့ အပေါက်ရှိတယ်၊ အဲဒီ
အခန်း ထဲမှာ စာရွက်စာတမ်းတွေနှင့် တခြား သူ့ရဲ့ အရေးကြီးတဲ့

ပစ္စည်းတွေ ထားတယ်’

‘သူခိုးတို့ ဘာတို့ မကြောက်ရဘူးလား’

‘ဒီလူက သတ္တိတော့ တော်တော်ကောင်းတယ်ရှင်၊ ရန်သူတွေကတောင် ဒါကိုတော့ အသိအမှတ် ပြုကြရတယ်၊ သူတစ်ယောက်တည်း နေတာပဲ၊ ဘာမှ မကြောက်ဘူး၊ ည ဆိုရင် သူခိုး လှန့်တဲ့ ခေါင်းလောင်းကလေး တပ်ထားတယ်၊ ပြီးတော့လည်း သူ့ အ ခ န်း မှာ ဘာ သူခိုးဖောက်စရာ ရှိသလဲရှင်၊ တရုတ် ကြွေပန်းကန်တွေကို ခိုးရင် ခိုးမှ ပဲရှိတော့တာ’

ချန်ဆင်က ကျွမ်းကျင်သူတစ်ယောက်ဟန်မျိုးဖြင့်

‘အလကားဟာတွေပါ ခင်ဗျာ၊ဒါမျိုးတွေကို ဘယ်သူခိုးမှာ လဲ၊ အရည်ကျိုလို့ လည်း မရ ရောင်းလို့ လည်း မရ’

ရှားဟော့ဟု မ်းက

‘ဟုတ်လား၊ ကဲ မစ္စ ဝင်းတား၊ ဒီလို ဆိုရင် မနက်ဖြန် ညနေ ငါးနာရီလောက်မှာ ဒီကို လာခဲ့ပါ လား၊ မင်းကို ကျုပ် ခုတွင် က အမျိုးသမီးနှင့် တွေ့ပေးလို့ ဖြစ် မဖြစ် စီစဉ်ကြည့်မယ်လေ၊ ခုလို ကျုပ်တို့ ကို ကူညီတဲ့ အတွက် အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစ္စဝင်းတား၊ ကျုပ် အမှု သည် တွေကလည်း မင်းကို ထိုက်သည့်အလားလျော်စွာတော့ ...’

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မ ဒါတွေကို မမျှော်ကိုးပါဘူး၊ ကျွန်မ ပိုက်ဆံအတွက် လိုက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလူ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်ရင်ကျေနပ်ပါပြီ၊ အဲဒီတော့မှ ကျွန်မ ဘဝကို ပျက်စီး အောင် လုပ်ခဲ့တဲ့ ဒီလူ မျက်နှာကို တံတွေးနှင့် ထွေးပစ်မယ်၊ ဒီလောက်

ဆိုရင် ကျွန်မ ကျေနပ် ပါပြီ။ သူ့ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လာရင် ကျွန်မကို
ကြိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ခေါ်ပါ။ မနက်ဖြန်ပဲ ခေါ်ခေါ် သန်ဘက်ခါပဲ ခေါ်ခေါ်
ကျွန်မ အဆင်သင့်ပါ။ ဟောဒီက ဂျွန်ဆင်ကို ခေါ်လိုက်ရင် ရပါတယ်’

* * *